Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B ►C1 AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 909/2014/EU RENDELETE

(2014. július 23.)

az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról ◄

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 257., 2014.8.28., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1033 rendelete (2016. június 23.)	L 175	1	2016.6.30.

Helyesbítette:

►C1	Helyesbítés, HL L 349., 2016.12.21., 39. o. (909/2014/EU)

▼B

▼C1

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 909/2014/EU RENDELETE

(2014. július 23.)

az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról

▼B

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet a biztonságos, hatékony és zökkenőmentes kiegyenlítés előmozdítása érdekében egységes követelményeket állapít meg a pénzügyi eszközök Unión belüli kiegyenlítésére vonatkozóan, és szabályokat ír elő a központi értéktárak szervezetére és irányítására.

(2) Ez a rendelet – amennyiben eltérően nem rendelkezik – valamennyi pénzügyi eszköz kiegyenlítésére és a központi értéktárak valamennyi tevékenységére alkalmazandó.

(3) Ez a rendelet nem érinti a konkrét pénzügyi eszközökre vonatkozó uniós jog rendelkezéseit, különösen a 2003/87/EK irányelvet.

(4) A 10–20., 22–24. cikk, és a 27. cikk, a 28. cikk (6) bekezdése, a 30. cikk (4) bekezdése, a 46. és a 47. cikk, a IV. cím rendelkezései, valamint az illetékes hatóságoknak, illetve érintett hatóságoknak való bejelentési, illetve utasításaik teljesítésére vonatkozó, e rendelet szerinti követelmények nem alkalmazandók az Unión belül a KBER tagjaira, a tagállamok egyéb, hasonló funkciót ellátó nemzeti szerveire, illetve az államadósság kezelésével megbízott vagy annak kezelésében közreműködő más közszervekre az olyan, önálló szervezetet nem alkotó központi értéktárakkal összefüggésben, amelyeket az említett szervek közvetlenül, azonos ügyvezető szerven keresztül irányítanak, amelynek rendelkezési joga van az adott szervek forrásai felett.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „központi értéktár”: a melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett értékpapír-kiegyenlítési rendszert működtető jogi személy, amely legalább egy további, a melléklet A. szakaszában felsorolt alapvető szolgáltatást nyújt;

2. „harmadik országbeli központi értéktár”: olyan, harmadik országban letelepedett bejegyzett szervezet, amely a melléklet A. szakaszának 3. pontjában említett alapvető szolgáltatáshoz hasonló szolgáltatást nyújt, és legalább egy másik, a melléklet A. szakaszában felsorolt alapvető szolgáltatást is nyújt;

▼B

3. „immobilizáció”: a fizikai értékpapírok egy helyen, egy központi értéktárban történő tárolása oly módon, hogy a későbbi transzferek könyvelési tétellel végezhetők;

4. „dematerializált forma”: az a tény, hogy bizonyos pénzügyi eszközök csak könyvelési tétel formájában léteznek;

5. „fogadó központi értéktár”: azon központi értéktár, amely fogadja egy másik központi értéktár arra vonatkozó kérelmét, hogy egy központi értéktárak közötti kapcsolaton keresztül igénybe vehesse a szolgáltatásait;

6. „kérelmező központi értéktár”: azon központi értéktár, amely kérelmezi egy másik központi értéktártól, hogy egy központi értéktárak közötti kapcsolaton keresztül igénybe vehesse a szolgáltatásait;

7. „kiegyenlítés”: értékpapírügylet teljesítése, amely ügyletet azzal a céllal kötöttek meg, hogy az ügyletben részt vevő felek kötelezettségei pénzeszköz-átutalás vagy értékpapír-transzfer vagy mindkettő révén kerüljenek kiegyenlítésre;

8. „pénzügyi eszközök” vagy „értékpapírok”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszközök;

9. „transzfermegbízás” a 98/26/EK irányelv 2. cikkének i. pontjának második francia bekezdésében meghatározott átutalási megbízás;

10. „értékpapír-kiegyenlítési rendszer”: a 98/26/EK irányelv 2. cikke a) pontjának első, második és harmadik francia bekezdése szerinti rendszer, amelyet nem olyan központi szerződő fél működtet, amely tevékenysége keretében transzfermegbízások teljesítésével foglalkozik;

11. „kiegyenlítési internalizáló”: bármely intézmény, beleértve a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv értelmében engedélyezettet is, amely ügyfelek nevében vagy saját számlára transzfermegbízásokat hajt végre oly módon, hogy azt nem értékpapír-kiegyenlítési rendszereken keresztül végzi;

12. „kiegyenlítés tervezett időpontja”: az a nap, amelyet a kiegyenlítés napjaként az értékpapír-kiegyenlítési rendszerbe bevezetnek, és amelyet az értékpapírügyletben részt vevő felek a kiegyenlítés napjaként közös megegyezéssel kitűznek;

13. „kiegyenlítési időszak”: a kereskedés időpontja és a kiegyenlítés tervezett időpontja közötti időszak;

14. „üzleti nap”: a 98/26/EK irányelv 2. cikkének n) pontjában meghatározott üzleti nap;

15. „kiegyenlítés meghiúsulása”: értékpapírügylet kiegyenlítésének elmaradása vagy az értékpapírügylet részleges kiegyenlítése a kiegyenlítés tervezett időpontjában értékpapír- vagy pénzeszközhiány miatt, és a mögöttes okoktól függetlenül;

16. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;

17. „illetékes hatóság”: az egyes tagállamok által a 11. cikkel összhangban kijelölt hatóság, kivéve, ha e rendelet eltérően rendelkezik;

18. „érintett hatóság”: a 12. cikkben említett hatóság;

19. „részt vevő fél”: egy értékpapír-kiegyenlítési rendszernek a 98/26/EK irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott bármely résztvevője;

▼B

20. „részesedés”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikke 2. pontjának első mondata szerinti részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-os közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;
21. „befolyás”: két vállalkozás közötti, a 2013/34/EU irányelv 22. cikkében meghatározott viszony;
22. „leányvállalat”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikke 10. pontjának és 22. cikkének értelmében vett leányvállalkozás;
23. „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a központi értéktár letelepedési helye található;
24. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamon kívüli tagállam, amelyben a központi értéktárnak fióktelepe van vagy amelyben központi értéktári szolgáltatásokat nyújt;
25. „fióktelep”: az üzleti tevékenység olyan helyszíne, amely a központi értéktár része, de nem a központi ügyviteli helye, nem rendelkezik jogi személyiséggel, és amely olyan központi értéktári szolgáltatásokat nyújt, amelyekre a központi értéktár engedélyt kapott;
26. résztvevő féllel kapcsolatos „fizetésképtelenség”: olyan helyzet, amelyben egy résztvevő ellen a 98/26/EK irányelv 2. cikkének j) pontjában meghatározott fizetésképtelenségi eljárás indul;
27. „szállítás fizetés ellenében (delivery versus payment)”: értékpapír-transzfert és pénzeszköz-átutalást olyan módon összekapcsoló értékpapír-kiegyenlítési mechanizmus, amelynek keretében az értékpapírok szállítása akkor és csak akkor történik meg, ha a pénzeszközök átutalására sor kerül, és fordítva;
28. „értékpapírszámla”: olyan számla, amelyen értékpapírok írhatók jóvá, illetve amelynek értékpapírok írhatók a terhére;
29. „központi értéktárak közötti kapcsolat”: a központi értéktárak közötti olyan mechanizmus, amelynek keretében egy központi értéktár egy másik központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének résztvevőjévé válik annak érdekében, hogy ezzel egyszerűsödjön az értékpapíroknak az ez utóbbi központi értéktár résztvevőitől az előbbi központi értéktár résztvevőihez való transzfere, illetve olyan mechanizmus, amelynek keretében egy központi értéktár egy másik központi értéktárhoz közvetetten, közvetítőn keresztül csatlakozik. A központi értéktárak közötti kapcsolat körébe tartoznak a standard kapcsolatok, az egyedi kialakítású kapcsolatok, a közvetett kapcsolatok és az interoperábilis kapcsolatok;
30. „standard kapcsolat”: a központi értéktárak közötti olyan kapcsolat, amelyben egy központi értéktár ugyanolyan feltételek mellett válik egy másik központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének résztvevőjévé, mint amelyek az utóbbi által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer többi résztvevőjére vonatkoznak;
31. „egyedi kialakítású kapcsolat”: a központi értéktárak közötti olyan kapcsolat, amelyben egy központi értéktár oly módon válik egy másik központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének résztvevőjévé, hogy részére az utóbbi központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének résztvevőinek általában nyújtott szolgáltatásokon túl más szolgáltatást is nyújtanak;
32. „közvetett kapcsolat”: egy központi értéktár és egy központi értéktártól eltérő harmadik fél közötti mechanizmus, amelynek esetében a harmadik fél egy másik központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének résztvevője. Az ilyen kapcsolatot egy központi értéktár hozza létre abból a célból, hogy megkönnyítse az értékpapír-transzfert egy másik központi értéktár résztvevőitől a saját résztvevőihez;
33. „interoperábilis kapcsolat”: a központi értéktárak közötti olyan kapcsolat, amelynek esetében a központi értéktárak megállapodnak abban, hogy kölcsönös technikai megoldásokat alakítanak ki az általuk működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerekben történő kiegyenlítésre;

▼B

34. „nemzetközi nyílt kommunikációs eljárások és standardok”: olyan nemzetközileg elfogadott, kommunikációs eljárásokra vonatkozó standardok, például standard üzenetváltási formátumok és adatábrázolás, amelyeket bármely érdekelt fél használhat méltányos, nyílt és megkülönböztetéstől mentes alapon;

35. „átruházható értékpapírok”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok;

36. „részvények”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontja a) alpontjában meghatározott értékpapírok;

37. „pénzpiaci eszközök”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott pénzpiaci eszközök;

38. „kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei”: kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 3. pontja szerint;

39. „kibocsátási egység”: a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C szakaszának 11. pontja szerinti kibocsátási egység; nem tartoznak ide kibocsátási egységek származtatott eszközei;

40. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;

41. „multilaterális kereskedési rendszer”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer;

42. „kereskedési helyszín”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín;

43. „elszámoló ügynök”: a 98/26/EK irányelv 2. cikkének d) pontjában meghatározott kiegyenlítő fél;

44. „kkv-tőkefinanszírozási piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 12. pontjában meghatározott kkv-tőkefinanszírozási piac;.

45. „ügyvezető szerv”: valamely központi értéktárnak a nemzeti joggal összhangban kinevezett szerve vagy szervei, amely jogosult a központi értéktár stratégiájának, célkitűzéseinek és általános irányításának a meghatározására, és amely felügyeli és nyomon követi az ügyvezetői döntéshozatalt, valamint magában foglalja azokat a személyeket is, akik a központi értéktár üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják.

Amennyiben a nemzeti jog értelmében az ügyvezető szerv különböző, meghatározott feladatokat ellátó szervekből áll, e rendelet követelményei az ügyvezető szervnek kizárólag azon tagjaira vonatkoznak, akik az alkalmazandó nemzeti jog alapján az adott területért felelősséggel tartoznak;

46. „felsővezetés”: a központi értéktárnál vezetői feladatot ellátó természetes személyek, akik felelősek és elszámoltathatóak az ügyvezető szerv előtt a központi értéktár napi szintű vezetéséért.

▼B

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet B szakaszának 1–4. pontjában felsorolt nem banki jellegű kiegészítő szolgáltatások, valamint a melléklet C szakaszában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások részletesebb meghatározására vonatkozóan.

II. CÍM

ÉRTÉKPAPÍR-KIEGYENLÍTÉS

I. FEJEZET

Könyvelési tétel

3. cikk

Könyvelési tétel

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül az Unióban letelepedett olyan kibocsátóknak, amelyek olyan átruházható értékpapírokat bocsátanak ki vagy bocsátottak ki, amelyek kereskedési helyszíneken való kereskedésre bevezetésre kerülnek, vagy amelyekkel e helyszíneken kereskednek, gondoskodniuk kell arról, hogy az ilyen értékpapírokat immobilizáció révén könyvelési tételként vagy közvetlen kibocsátást követően dematerializált formában tartsák nyilván.

(2) Ha egy átruházható értékpapírokra vonatkozó ügylet kereskedési helyszínen történik, akkor a szóban forgó értékpapírt – ha ez még nem történt meg – a kiegyenlítés tervezett időpontjában vagy azt megelőzően egy központi értéktárban könyvelési tétel formájában rögzíteni kell.

Amennyiben átruházható értékpapírokat a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodást követően átruháznak, az értékpapírokat – ha ez korábban nem történt meg – a kiegyenlítés tervezett időpontjában vagy az előtt egy központi értéktárban könyvelési tétel formájában rögzíteni kell.

4. cikk

Végrehajtás

(1) A 3. cikk (1) bekezdése alkalmazását az értékpapírok kibocsátójának letelepedési helye szerinti tagállam hatóságainak kell biztosítania.

(2) A kereskedési helyszínek felügyeletéért felelős hatóságok, ideértve a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságokat is, biztosítják, hogy e rendelet 3. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alkalmazásra kerüljön abban az esetben, ha az e rendelet 3. cikke (1) bekezdésében említett értékpapírokkal kereskedési helyszíneken kereskednek.

(3) A 2002/47/EK irányelv alkalmazásáért felelős tagállami hatóságok biztosítják, hogy e rendelet 3. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazásra kerüljön abban az esetben, ha az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében említett értékpapírokat a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodást követően ruházzák át.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

▼B

II. FEJEZET

Kiegyenlítési időszakok

5. cikk

A kiegyenlítés tervezett időpontja

(1) Az értékpapír-kiegyenlítési rendszer azon résztvevői, amelyek saját számlára vagy harmadik fél nevében átruházható értékpapírokkal, pénzpiaci eszközökkel, kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel és kibocsátási egységekkel végzett ügyleteket egyenlítenek ki a rendszerben, az ügyleteket kötelesek a kiegyenlítés tervezett időpontjában kiegyenlíteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett átruházható értékpapírokkal kereskedési helyszíneken végrehajtott ügyletek esetében a kiegyenlítés tervezett időpontja legkésőbb a kereskedés napját követő második üzleti nap. Ez a követelmény nem alkalmazandó azon ügyletekre, amelyeknek a részletei két fél között kerülnek megállapításra, de amelyeket kereskedési helyszínen hajtanak végre, a kétoldalúan végrehajtott, de kereskedési helyszín részére bejelentett ügyletekre, illetve arra az első ügyletre, melynek keretében első alkalommal sor kerül az érintett átruházható értékpapírok könyvelési tételként történő, a 3. cikk (2) bekezdése szerinti rögzítésére.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják az (1) bekezdés alkalmazását.

A kereskedési helyszínek felügyeletéért felelős hatóságoknak kell biztosítani a (2) bekezdés alkalmazását.

III. FEJEZET

Kiegyenlítési fegyelem

6. cikk

A kiegyenlítés meghiúsulásának megelőzését célzó intézkedések

(1) A kereskedési helyszíneknek létre kell hozniuk olyan eljárásokat, amelyek lehetővé teszik az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek vonatkozó adatainak visszaigazolását azon a napon, amelyen az ügyletet végrehajtják.

(2) Az (1) bekezdésben rögzített követelmény ellenére a 2014/65/EU irányelv 5. cikke szerint engedélyezett befektetési vállalkozásoknak adott esetben intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy korlátozzák a kiegyenlítések meghiúsulásának számát.

Ezen intézkedéseken belül be kell vezetniük legalább olyan mechanizmusokat a befektetési vállalkozás és annak a 2014/65/EU irányelv II. mellékletében meghatározott szakmai ügyfelei közötti kapcsolatot illetően, amelyek biztosítják az ügyletet alkotó értékpapírok allokációjának gyors közlését, az allokáció visszaigazolását, valamint a feltételek elfogadásának, illetve elutasításának gyors visszaigazolását, jóval a kiegyenlítés tervezett időpontja előtt.

▼B

Az ESMA a KBER tagjaival szoros együttműködésben, az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e bekezdés második albekezdésben említett követelmény teljesítéséhez használandó standardizált eljárásokról és üzenetváltási protokollokról.

(3) A központi értéktárnak minden egyes általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan létre kell hoznia olyan eljárásokat, amelyek elősegítik az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyleteknek a tervezett időpontban oly módon történő kiegyenlítését, hogy résztvevői számára a legkisebb legyen a partnerkockázatnak és a likviditási kockázatnak való kitettség, továbbá hogy alacsony legyen a meghiúsult kiegyenlítések aránya. A központi értéktárnak megfelelő mechanizmusokkal ösztönöznie kell a kiegyenlítés tervezett napján történő korai kiegyenlítést.

(4) A központi értéktárnak az általa működtetett valamennyi értékpapír-kiegyenlítési rendszer esetében megfelelő intézkedéseket kell életbe léptetnie arra, hogy előmozdítsa és ösztönözze az ügyleteknek a résztvevői általi, időben történő kiegyenlítését. A központi értéktáraknak elő kell írniuk a résztvevőik számára, hogy ügyleteiket a kiegyenlítés tervezett időpontjában egyenlítsék ki.

(5) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza a befektetési vállalkozások által a (2) bekezdés első albekezdése szerint meghozandó intézkedéseket, a kiegyenlítést elősegítő, a (3) bekezdésben említett eljárások jellemzőit, valamint az ügyletek kellő időben történő kiegyenlítésének előmozdítására és ösztönzésére irányuló, a (4) bekezdésben említett intézkedések jellemzőit.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

7. cikk

A kiegyenlítés meghiúsulásának kezelését célzó intézkedések

(1) A központi értéktárnak minden egyes általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan létre kell hoznia egy olyan rendszert, amellyel nyomon követi azon eseteket, amikor az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek kiegyenlítése meghiúsul. A központi értéktárnak a meghiúsult kiegyenlítések számáról és részleteiről, valamint minden egyéb vonatkozó információról – beleértve a központi értéktárak és résztvevőik által a kiegyenlítés eredményességének javítására előirányzott intézkedéseket is – rendszeresen jelentést kell tennie az illetékes hatóságnak és az érintett hatóságoknak. A központi értéktáraknak összesített és anonimizált formában évente közzé kell tenniük ezeket a jelentéseket. Az illetékes hatóságok a meghiúsult kiegyenlítésekkel kapcsolatos minden lényeges információt kötelesek megosztani az ESMA-val.

(2) A központi értéktárnak minden egyes általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan létre kell hoznia olyan eljárásokat, amelyek elősegítik az olyan, az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végzett ügyletek kiegyenlítését, amelyeket nem egyenlítenek ki a kiegyenlítés tervezett időpontjában. Ezen eljárások részeként olyan szankciómechanizmust kell bevezetni, amely kellően visszatartó erejű a kiegyenlítés meghiúsulását okozó résztvevőkre nézve.

▼B

A központi értéktárnak az első albekezdésben említett eljárások létrehozása előtt konzultálnia kell azon releváns kereskedési helyszínekkel és központi szerződő felekkel, amelyek tekintetében kiegyenlítési szolgáltatásokat nyújt.

Az első albekezdésben említett szankciómechanizmus részeként pénzbírsággal kell sújtani a kiegyenlítés meghiúsulását okozó résztvevőket (a „nem teljesítő résztvevőket”). A pénzbírság összegét napi alapon kell kiszámítani, a kiegyenlítés tervezett időpontját követően a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzési eljárás végéig, de a tényleges kiegyenlítési napnál nem későbbi időpontig terjedően minden egyes olyan üzleti napot figyelembe véve, amelyen nem kerül sor a kiegyenlítésre. A pénzbírságok nem kezelhetők a központi értéktárak bevételi forrásaként.

(3) A (2) bekezdésben említett szankciómechanizmusnak és az ügylet felek közötti megszüntetéséhez való jognak a sérelme nélkül azon nem teljesítő résztvevő esetében, amely a kiegyenlítés tervezett időpontját követő négy üzleti napon belül („kiegyenlítési türelmi idő”) nem szállítja a fogadó résztvevő számára az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközöket, kényszerbeszerzést kell alkalmazni, amelynek keretében az érintett eszközöket ésszerű időn belül kiegyenlítésre rendelkezésre kell bocsátani és át kell adni a fogadó résztvevőnek.

Amennyiben az ügylet olyan pénzügyi eszközre irányul, amellyel kkv-tőkefinanszírozási piacon kereskednek, a kiegyenlítési türelmi idő 15 nap, kivéve, ha a kkv-tőkefinanszírozási piac rövidebb kiegyenlítési türelmi idő alkalmazása mellett dönt.

(4) A (3) bekezdésben említett követelmény alól kivételt képeznek az alábbiak:

a) az érintett pénzügyi eszköz típusától és likviditásától függően a kiegyenlítési türelmi idő négy üzleti napról meghosszabbítható legfeljebb hét üzleti napra, amennyiben rövidebb kiegyenlítési türelmi idő alkalmazása befolyásolná az érintett pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését;

b) a több ügyletből álló műveletek esetében, ideértve a repo-, illetve kölcsönzési megállapodásokat is, a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzés nem alkalmazandó, ha a műveletek időkerete elegendően rövid, és ezért a kényszerbeszerzési eljárás nem működne a gyakorlatban.

(5) A (7) bekezdés sérelme nélkül a (4) bekezdésben említett kivételek nem alkalmazandók olyan részvényügyletek esetében, ahol az ügyletek elszámolását központi szerződő fél végzi.

(6) A (2) bekezdésben említett szankciómechanizmus sérelme nélkül, amennyiben a részvényeknek a kereskedés időpontjában elfogadott ára magasabb a kényszerbeszerzés végrehajtásának időpontjában kifizetett árnál, a nem teljesítő résztvevő legkésőbb a pénzügyi eszközöknek a kényszerbeszerzés utáni szállítását követő második üzleti napon köteles megfizetni a különbözetet a fogadó résztvevő számára.

▼B

(7) Amennyiben a kényszerbeszerzés sikertelen vagy nem lehetséges, a fogadó résztvevő választhat a között, hogy pénzbeli kártalanítást fizessenek számára, vagy pedig a kényszerbeszerzés végrehajtását egy megfelelő későbbi időpontra halasszák („kényszerbeszerzési türelmi idő”). Amennyiben az érintett pénzügyi eszközöket a kényszerbeszerzési türelmi idő végéig nem szállítják a fogadó résztvevőnek, pénzbeli kártalanítást kell fizetni.

A pénzbeli kártalanítást legkésőbb a (3) bekezdésben említett kényszerbeszerzési eljárásnak vagy – amennyiben a kényszerbeszerzési türelmi idő mellett döntöttek – a kényszerbeszerzési türelmi időnek a végét követő második üzleti napon kell megfizetni a fogadó résztvevő számára.

(8) A nem teljesítő résztvevőnek a kényszerbeszerzést végrehajtó szervezet számára meg kell térítenie a (3), a (4) és a (5) bekezdés szerint kifizetett minden összeget, beleértve a kényszerbeszerzésből eredő végrehajtási díjakat is. Ezekről a díjakról egyértelműen tájékoztatni kell a résztvevőket.

(9) A központi értéktáraknak, a központi szerződő feleknek és a kereskedési helyszíneknek létre kell hozniuk olyan eljárásokat, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy az illetékes hatóságaikkal egyeztetve felfüggesszék azokat a résztvevőket, amelyek következetesen és rendszeresen elmulasztják az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközöknek a kiegyenlítés tervezett időpontjában történő szállítását, és amelyek biztosítják, hogy az érintett résztvevő kilétét csak azt követően hozzák nyilvánosságra, hogy lehetőséget kapott észrevételei benyújtására, és amennyiben a központi értéktár, a központi szerződő felek és a kereskedési helyszínek, valamint az érintett résztvevő illetékes hatóságait megfelelően tájékoztatták. A felfüggesztést megelőző konzultáción túlmenően a központi értéktáraknak, a központi szerződő feleknek és a kereskedési helyszíneknek késedelem nélkül tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat a résztvevő felfüggesztéséről. Az illetékes hatóságnak késedelem nélkül tájékoztatnia kell az érintett hatóságokat valamely résztvevő felfüggesztéséről.

A felfüggesztés közzététele nem tartalmazhat a 95/46/EK irányelv 2. cikke a) pontja értelmében vett személyes adatokat.

(10) A (2)–(9) bekezdés minden olyan ügyletre alkalmazandó, amelyet olyan, az 5. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel végeznek, amelyeket kereskedési helyszínen való kereskedésre bevezettek vagy amelyekkel e helyszínen kereskednek vagy amely ügyletet egy központi szerződő fél az alábbiak szerint számolt el:

a) A központi szerződő fél által elszámolt ügyletek esetében a (3)–(8) bekezdés szerinti kényszerbeszerzést végrehajtó szervezet a központi szerződő fél.

b) Azon ügyletek esetében, amelyeket kereskedési helyszínen hajtanak végre, de amelyeket nem központi szerződő fél számol el, a kereskedési helyszínnek belső szabályzatában elő kell írnia, hogy tagjaira és résztvevőire a (3)–(8) bekezdésben említett intézkedéseket alkalmazni kell.

c) Az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett ügyletektől eltérő ügyletek esetében a kereskedési helyszínnek belső szabályzatában elő kell írnia, hogy résztvevőire a (3)–(8) bekezdésben említett intézkedéseket alkalmazni kell.

▼B

A központi értéktáraknak biztosítaniuk kell a központi szerződő felek és a kereskedési helyszínek számára a kiegyenlítéshez szükséges információkat annak érdekében, hogy azok teljesíteni tudják az e bekezdés szerinti kötelezettségeiket.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjának sérelme nélkül a központi értéktárak nyomon követhetik a több kiegyenlítési megbízáshoz kapcsolódó, az említett pontok szerinti kényszerbeszerzések végrehajtását, amennyiben a pénzügyi eszközök, valamint a teljesítési időszak lejártának időpontjai azonosak, annak érdekében, hogy minimális szintre csökkentsék a végrehajtandó kényszerbeszerzések számát és ily módon az érintett pénzügyi eszközök áraira gyakorolt hatást.

(11) A (2)–(9) bekezdés nem alkalmazandó, ha a nem teljesítő résztvevő központi szerződő fél.

(12) A (2)–(9) bekezdés nem alkalmazandó, ha a nem teljesítő résztvevővel szemben fizetésképtelenségi eljárás indult.

(13) Ez a cikk nem alkalmazandó, amennyiben a részvény kereskedésének fő helyszíne harmadik országban található. A részvénykereskedés fő helyszínét a 236/2012/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell megállapítani.

(14) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy meghatározza a paramétereket a (2) bekezdés harmadik albekezdésében említett, visszatartó erejű és arányos pénzbírságok szintjének a pénzügyi eszköz típusa, likviditása és az érintett ügyletek típusa alapján oly módon történő kiszámításához, hogy azok biztosítsák a nagyfokú kiegyenlítési fegyelmet és az érintett pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését.

(15) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdésben említett, a kiegyenlítések meghiúsulását nyomon követő rendszer és a meghiúsult kiegyenlítésekről szóló jelentések;

b) a pénzbírságokból és az e bírságokból származó más bevételek beszedésére és újraelosztására irányuló eljárások a (2) bekezdéssel összhangban;

c) a (3)-(8) bekezdés szerinti, megfelelő kényszerbeszerzési eljárás működésének részletei, többek között a (3) bekezdés szerinti kényszerbeszerzési eljárást követően a pénzügyi eszköz leszállítására vonatkozó megfelelő határidők. A határidők meghatározásánál figyelembe kell venni a pénzügyi eszköz típusát és likviditását;

d) azon körülmények, amelyek mellett a pénzügyi eszköz típusa és likviditása alapján a kiegyenlítési türelmi idő meghosszabbítható a 4. cikk a) bekezdésében említett feltételeknek megfelelően, figyelembe véve a 600/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában a likviditás felmérésére megállapított kritériumokat;

e) a (4) bekezdés b) pontja szerinti azon műveletek és hozzájuk tartozó időkeretek, amelyek a kényszerbeszerzést a gyakorlatban megvalósíthatatlanná teszik;

▼B

f) a (7) bekezdésben említett pénzbeli kártalanítás kiszámításának módja;

g) azok a feltételek, amelyek alapján a (9) bekezdésben említetteknek megfelelően úgy tekinthető, hogy a résztvevő következetesen és rendszeresen elmulasztja a pénzügyi eszközök szállítását; és

h) a (10) bekezdés második albekezdésében említett, a kiegyenlítéshez szükséges információk.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

8. cikk

Végrehajtás

(1) Az értékpapír-kiegyenlítési rendszert működtető központi értéktár illetékes hatósága, az érintett értékpapír-kiegyenlítési rendszer felvigyázásáért felelős hatóság, valamint a kereskedési helyszínek, a befektetési vállalkozások és a központi szerződő felek felügyelete tekintetében illetékes hatóságok rendelkeznek hatáskörrel egyrészt annak biztosítására, hogy a felügyeletük alá tartozó intézmények alkalmazzák a 6. és a 7. cikket, másrészt a megállapított szankciók nyomon követésére. Szükség esetén az érintett illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük. A tagállamok tájékoztatják az ESMA-t a nemzeti szintű felügyeleti struktúra részét képező, kijelölt illetékes hatóságokról.

(2) E rendelet 6. és 7. cikkéhez kapcsolódóan az Unión belüli következetes, hatékony és eredményes felügyeleti eljárások biztosítása érdekében az ESMA – a KBER tagjaival szorosan együttműködve – iránymutatásokat adhat ki az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban.

(3) Az e cím szerinti szabályok megszegése nem érinti a pénzügyi eszközökre vonatkozó, két fél közötti szerződés érvényességét, illetve a felek azon lehetőségét, hogy érvényre juttassák a pénzügyi eszközökre vonatkozó, két fél közötti szerződés rendelkezéseit.

IV. FEJEZET

Internalizált kiegyenlítés

9. cikk

Kiegyenlítési internalizálók

(1) A kiegyenlítési internalizálóknak negyedévente be kell számolniuk a letelepedési helyük szerinti illetékes hatóságoknak az értékpapír-elszámolási rendszeren kívül kiegyenlített valamennyi ügylet összesített volumenéről és értékéről.

▼B

Az illetékes hatóságok haladéktalanul továbbítaniuk kell az első bekezdés értelmében kapott információkat az ESMA-nak, és tájékoztatniuk kell az ESMA-t a kiegyenlítési tevékenységből adódó potenciális kockázatokról.

(2) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az adatszolgáltatás tartalmának részletes meghatározására.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésében említett információk szolgáltatásához és továbbításához alkalmazandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRAK

I. FEJEZET

A központi értéktárak engedélyezése és felügyelete

1. szakasz

A központi értéktárak engedélyezéséért és felügyeletéért felelős hatóságok

10. cikk

Illetékes hatóság

A KBER tagjai általi, a 12. cikk (1) bekezdésében említett felvigyázás sérelme nélkül a központi értéktár engedélyezését és felügyeletét a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága végzi.

11. cikk

Az illetékes hatóság kijelölése

(1) Minden tagállam kijelöli azt az illetékes hatóságot, amelynek feladata a területén letelepedett központi értéktárak engedélyezése és felügyelete tekintetében e rendeletben előírt feladatok ellátása, és tájékoztatja erről az ESMA-t.

Amennyiben valamely tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki, meg kell határoznia e hatóságok szerepeit, és ki kell jelölnie egyetlen illetékes hatóságot, amely felel a többi tagállam illetékes hatóságaival, az érintett hatóságokkal, az ESMA-val és – amennyiben ez a rendelet kifejezetten utal rá – az EBH-val való együttműködésért.

▼B

(2) Az ESMA saját honlapján közzéteszi az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.

(3) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel.

12. cikk

Érintett hatóságok

(1) Amennyiben e rendelet kifejezetten előírja, a központi értéktárak engedélyezésében és felügyeletében a következő hatóságok vesznek részt:

a) a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer felvigyázásáért felelős hatóság azon tagállamban, amelynek joga az adott értékpapír-kiegyenlítési rendszerre alkalmazandó;

b) azok az uniós központi bankok, amelyek a kiegyenlítések során használt leginkább releváns pénznemeket kibocsátják;

c) adott esetben az az uniós központi bank, amelynek könyveiben a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer pénzoldalát kiegyenlítik.

(2) Az ESMA saját honlapján közzéteszi az (1) bekezdésben említett érintett hatóságok jegyzékét.

(3) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki egyrészt azon feltételek meghatározására, amelyek mellett az (1) bekezdés b) pontjában említett uniós pénznemek a leginkább relevánsnak tekintendők, másrészt az említett bekezdés b) és c) pontjában említett érintett hatóságokkal folytatandó konzultáció hatékony gyakorlati szabályainak megállapítására.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

13. cikk

Információcsere

(1) Az illetékes hatóságoknak, az érintett hatóságoknak és az ESMA-nak kérésre indokolatlan késedelem nélkül át kell adniuk egymásnak az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges információkat.

(2) Az e rendelet szerinti feladataik ellátása során bizalmas információhoz jutó illetékes hatóságok, érintett hatóságok, az ESMA, más szervek és természetes vagy jogi személyek csak feladataik ellátása során használhatják fel ezeket az információkat.

▼B

14. cikk

A hatóságok közötti együttműködés

(1) Az illetékes hatóságok, az érintett hatóságok és az ESMA e rendelet alkalmazásában többek között az összes vonatkozó információ cseréje révén szorosan együttműködnek egymással. Amennyiben ez szükséges és lehetséges, az együttműködésbe be kell vonni más hatóságokat és szerveket is, különös tekintettel a 2003/87/EK irányelv alapján létrehozott vagy kijelölt hatóságokra.

Az Unión belüli következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok biztosítása érdekében, ideértve az illetékes hatóságok és az érintett hatóságok között az e rendelet alkalmazásához szükséges különböző vizsgálatok során való együttműködést, az ESMA – a KBER tagjaival szorosan együttműködve – az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat adhat ki az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban.

(2) Az illetékes hatóságoknak általános feladataik végrehajtása során – és különösen a 15. cikkben említett válsághelyzetekben – a rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelniük kell a döntéseik által az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatást.

15. cikk

Válsághelyzetek

A 98/26/EK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében előírt értesítési eljárás sérelme nélkül, az illetékes hatóságok és az érintett hatóságok kötelesek haladéktalanul tájékoztatni az ESMA-t, az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) által létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületet és egymást minden olyan, központi értéktárhoz kapcsolódó válsághelyzetről (ideértve a pénzügyi piacok fejleményeit is), amely káros hatással lehet a piaci likviditásra, a kiegyenlítés pénznemének stabilitására, a monetáris politika integritására, vagy a pénzügyi rendszer stabilitására bármely olyan tagállamban, ahol az adott központi értéktárnak vagy valamely résztvevőjének a letelepedési helye van.

2. szakasz

A központi értéktárak engedélyezésének feltételei és eljárásai

16. cikk

A központi értéktár engedélyezése

(1) A központi értéktár fogalommeghatározásának megfelelő jogi személyeknek a tevékenységük megkezdése előtt engedélyt kell szerezniük a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatóságától.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1092/2010/EU rendelete a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

▼B

(2) Az engedélyben meg kell határozni a melléklet A. szakaszában felsorolt azon alapvető szolgáltatásokat, valamint a melléklet B. szakaszában engedélyezett azon nem banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat, amelyek nyújtására a központi értéktár jogosult.

(3) A központi értéktár köteles mindenkor megfelelni az engedélyezéshez szükséges feltételeknek.

(4) A központi értéktár és független könyvvizsgálói kötelesek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni az illetékes hatóságot az engedélyezés feltételeinek való megfelelést érintő minden lényeges változásról.

17. cikk

Engedélyezési eljárás

(1) A kérelmező központi értéktárnak az engedély iránti kérelmet az illetékes hatósághoz kell benyújtania.

(2) Az engedély iránti kérelemhez mellékelni kell minden olyan információt, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a kérelmező központi értéktár az engedélyezés időpontjában megtett minden olyan intézkedést, amely az e rendeletben megállapított követelmények teljesítéséhez szükséges. Az engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell egyebek mellett a folytatni kívánt üzleti tevékenységek típusait és a központi értéktár szervezeti felépítését tartalmazó üzleti tervet.

(3) Az illetékes hatóságnak a kérelem kézhezvételét követő harminc munkanapon belül értékelnie kell a kérelem hiánytalanságát. Ha a kérelem hiányos, az illetékes hatóságnak meg kell állapítania azt a határidőt, amelyen belül a kérelmező központi értéktárnak pótlólagos információkat kell nyújtania. Amennyiben a kérelmet hiánytalannak ítéli meg, az illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell erről a kérelmező központi értéktárat.

(4) A kérelem hiánytalanságának megállapítását követően az illetékes hatóságnak az abban szereplő valamennyi információt továbbítania kell az érintett hatóságoknak, és konzultálnia kell velük a kérelmező központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek jellemzőiről. Az egyes érintett hatóságok az információ kézhezvételét követő három hónapon belül tájékoztathatják az illetékes hatóságot az álláspontjukról.

(5) Amennyiben a kérelmező központi értéktár a melléklet B. szakaszában kifejezetten felsorolt nem banki jellegű kiegészítő szolgáltatások mellett a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában említett szolgáltatásokat is nyújtani tervezi, az illetékes hatóságnak a kérelemben szereplő összes információt továbbítania kell a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóságnak, valamint konzultációt kell folytatnia az említett hatósággal arra vonatkozóan, hogy a kérelmező központi értéktár képes-e teljesíteni a 2014/65/EU irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben foglalt követelményeket.

(6) Az illetékes hatóságnak a kérelmező központi értéktár engedélyezését megelőzően konzultálnia kell a másik érintett tagállam illetékes hatóságaival, amennyiben:

a) a központi értéktár egy másik tagállamban engedélyezett központi értéktár leányvállalata;

▼B

b) a központi értéktár egy másik tagállamban engedélyezett központi értéktár anyavállalatának leányvállalata;

c) a központi értéktár felett ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolnak befolyást, mint a másik tagállamban engedélyezett központi értéktár felett.

(7) A (6) bekezdésben említett konzultáció a következőkre terjed ki:

a) a 27. cikk (6) bekezdésében említett részvényesek és személyek alkalmassága, valamint a 27. cikk (1) és (4) bekezdésében említett, a központi értéktár üzletmenetét ténylegesen irányító személyek hírneve és tapasztalatai, amennyiben ezek a részvényesek és személyek a szóban forgó központi értéktárnak és egy másik tagállamban engedélyezett központi értéktárnak is vezetői, illetve részvényesei;

b) a (6) bekezdés a), b) és c) pontjában említett, másik tagállamban engedélyezett központi értéktár és a kérelmező központi értéktár közötti kapcsolat nem befolyásolja-e utóbbi azon képességét, hogy eleget tegyen az e rendeletben foglalt követelményeknek.

(8) Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül köteles megalapozott indokolással ellátva, írásban tájékoztatni a kérelmező központi értéktárat az engedély megadásáról vagy annak elutasításáról.

(9) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon információk pontos meghatározása céljából, amelyeket a kérelmező központi értéktárnak az engedély iránti kérelemben be kell nyújtania az illetékes hatósághoz.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az engedély kérelmezése során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

18. cikk

Az engedély hatásai

(1) Az engedélyezett központi értéktár tevékenysége az engedélyében, illetve a 19. cikk (8) bekezdése szerinti bejelentésben foglalt szolgáltatások nyújtására korlátozódik.

▼B

(2) Értékpapír-kiegyenlítési rendszereket kizárólag engedélyezett központi értéktárak, többek között központi értéktárként eljáró központi bankok működtethetnek.

(3) Az engedélyezett központi értéktár kizárólag olyan jogi személyben rendelkezhet részesedéssel, amelynek tevékenysége a melléklet A. és B. szakaszában felsorolt szolgáltatások nyújtására korlátozódik, kivéve, ha az illetékes hatósága jóváhagyja a részesedést azon az alapon, hogy az nem növeli jelentős mértékben a központi értéktár kockázati profilját.

(4) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon kritériumok meghatározására, amelyeket az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük annak eldöntésénél, hogy jóváhagyják-e a központi értéktárak olyan jogi személyekben való részesedését, amelyek a melléklet A. és B. szakaszában felsoroltaktól eltérő szolgáltatásokat nyújtanak. E kritériumok közé tartozhat az, hogy a jogi személy által nyújtott szolgáltatások kiegészítik-e a központi értéktár által nyújtott szolgáltatásokat, és hogy a központi értéktár milyen mértékben van kitéve az ilyen részesedésből eredő kötelezettségeknek.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

19. cikk

A tevékenységek és szolgáltatások kiterjesztése és kiszervezése

(1) Az engedélyezett központi értéktárnak engedély iránti kérelmet kell benyújtania a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához, amennyiben valamely alapvető szolgáltatást a 30. cikk értelmében harmadik félhez kívánja kiszervezni, illetve tevékenységeit az alábbiak közül egyre vagy többre ki kívánja terjeszteni:

a) az eredeti engedélyben nem szereplő, a melléklet A. szakaszában felsorolt további alapvető szolgáltatások;

b) az eredeti engedélyben nem szereplő, a melléklet B. szakasza alapján engedélyezett, de ott kifejezetten fel nem sorolt kiegészítő szolgáltatások;

c) egy további értékpapír-kiegyenlítési rendszer működtetése;

d) értékpapír-kiegyenlítési rendszere pénzoldalának részben vagy egészben egy másik elszámoló ügynök könyveiben történő kiegyenlítése;

e) interoperábilis kapcsolat létrehozása, többek között harmadik országbeli központi értéktárakkal.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt a 17. cikkben foglalt eljárás szerint kell megadni.

Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtását követően három hónapon belül köteles tájékoztatni a kérelmező központi értéktárat az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról.

▼B

(3) Az Unióban letelepedett, interoperábilis kapcsolatot létrehozni szándékozó központi értéktáraknak az (1) bekezdés e) pontjában előírtaknak megfelelően engedély iránti kérelmet kell benyújtaniuk illetékes hatóságaikhoz. A hatóságoknak konzultálniuk kell egymással a központi értéktárak közötti kapcsolat jóváhagyásáról. Eltérő határozatok esetén, és amennyiben ahhoz mindkét illetékes hatóság hozzájárul, az ügyet az ESMA elé lehet utalni, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke alapján ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(4) A (3) bekezdésben említett hatóságok kizárólag abban az esetben utasíthatják el a központi értéktárak közötti kapcsolat engedélyezését, ha az veszélyeztetné a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését, illetve rendszerszintű kockázatot okozna.

(5) Azon központi értéktárak interoperábilis kapcsolataira, amelyek egyes, ezen interoperábilis kapcsolatokkal összefüggő szolgáltatásaikat a 30. cikk (5) bekezdésének megfelelően egy közszervezethez szervezik ki, valamint a központi értéktáraknak az (1) bekezdés e) pontjában nem említett kapcsolataira az említett pont szerinti engedélyezési kötelezettséget nem kell alkalmazni, azonban gyakorlati megvalósításukat megelőzően a központi értéktárak illetékes és érintett hatóságait értesíteni kell azokról, megadva minden olyan információt, amely lehetővé teszi ezen hatóságok számára a 48. cikkben előírt követelményeknek való megfelelés értékelését.

(6) Az Unióban letelepedett és engedélyezett központi értéktár kapcsolatot tarthat fenn, illetve létesíthet harmadik országbeli központi értéktárral az ebben a cikkben foglalt feltételeknek és eljárásoknak megfelelően. Harmadik országbeli központi értéktárral való kapcsolat létesítése esetén a kérelmező hatóságnak olyan információkat kell szolgáltatniuk, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóság számára annak megítélését, hogy a kapcsolat megfelel-e a 48. cikkben meghatározott követelményeknek, illetve a 48. cikkben meghatározott követelményekkel egyenértékű követelményeknek.

(7) A kérelmező központi értéktár illetékes hatóságának a központi értéktárat a központi értéktárak közötti, bejelentett kapcsolat megszüntetésére kell kötelezniе, amennyiben ez a kapcsolat nem felel meg a 48. cikkben előírt követelményeknek, és ezáltal veszélyeztetné a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését, illetve rendszerszintű kockázatot okozna. Ha a központi értéktárat a központi értéktárak közötti kapcsolat megszakítására kötelezi az illetékes hatóság, a 20. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárást kell követnie.

(8) A melléklet B. szakaszában felsorolt, további kiegészítő szolgáltatásokat nem kell engedélyeztetni, azonban a szolgáltatás nyújtásának megkezdését megelőzően értesíteni kell azokról az illetékes hatóságot.

20. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az V. cím szerinti korrekciós lépések vagy intézkedések sérelme nélkül a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az alábbi esetek bármelyikében visszavonja az engedélyt, amennyiben a központi értéktár:

a) 12 hónapos időtartam alatt nem használta az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem nyújtott szolgáltatást vagy nem végzett tevékenységet;

▼B

b) valótlan nyilatkozattal vagy más jogellenes eszközzel szerezte meg az engedélyt;

c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az engedélyt megadták, és a meghatározott időn belül nem hozta meg az illetékes hatóság által kért korrekciós intézkedéseket;

d) súlyosan, illetve rendszeresen megszegi az e rendeletben, illetve adott esetben a 2014/65/EU irányelvben és a 600/2014/EU rendeletben foglalt követelményeket.

(2) Amint az (1) bekezdésben szereplő körülmények valamelyikéről tudomást szerez, az illetékes hatóságnak haladéktalanul konzultálnia kell az érintett hatóságokkal és adott esetben a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatósággal az engedély visszavonásának szükségességéről.

(3) Az ESMA és bármely érintett hatóság, valamint adott esetben a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóság bármikor felkérheti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát, hogy vizsgálja meg, hogy a központi értéktár továbbra is megfelel-e azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az engedélyt megadták.

(4) Az engedély visszavonását az illetékes hatóság egy adott szolgáltatásra, tevékenységre vagy pénzügyi eszközre is korlátozhatja.

(5) A központi értéktárnak olyan megfelelő eljárásokat kell létrehoznia, végrehajtania és fenntartania, amelyek az engedély (1) bekezdésben említett visszavonása esetén biztosítják az ügyfelek és résztvevők eszközeinek kellő időben történő és rendezett kiegyenlítését és azok más központi értéktáraknak való átadását.

21. cikk

Központi értéktárak nyilvántartása

(1) Az illetékes hatóságoknak a 16., a 19. és a 20. cikk alapján hozott határozatokról haladéktalanul tájékoztatniuk kell az ESMA-t.

(2) A központi bankoknak indokolatlan késedelem nélkül értesíteniük kell az ESMA-t az általuk működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerekről.

(3) Az e rendelettel összhangban működő, a 16., a 19. vagy a 25. cikk alapján engedélyezett vagy elismert központi értéktárak nevét nyilvántartásba kell venni, feltüntetve azon szolgáltatásokat, valamint adott esetben pénzügyieszköz-kategóriákat, amelyek tekintetében a központi értéktár engedélyt kapott. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell a központi értéktár által más tagállamokban működtetett fióktelepeket, a központi értéktárak közötti kapcsolatokat, és amennyiben a tagállamok éltek a 31. cikk szerinti lehetőséggel, az abban a cikkben előírt információkat. Az ESMA az erre a célra létrehozott honlapján hozzáférhetővé teszi a nyilvántartást és azt naprakészen tartja.

3. szakasz

A Központi értéktárak felügyelete

22. cikk

Felülvizsgálat és értékelés

(1) Az illetékes hatóságnak legalább évente felül kell vizsgálnia a központi értéktár által végrehajtott intézkedéseket, stratégiákat, eljárásokat

▼B

és mechanizmusokat azok e rendeletnek való megfelelése tekintetében, és értékeli azokat a kockázatokat, amelyeknek a központi értéktár ki van vagy ki lehet téve, illetve a működéséből adódó azon kockázatokat, amelyek az értékpapírpiacok zavartalan működését érinthetik.

(2) Az illetékes hatóságoknak meg kell követelniük a központi értéktártól, hogy nyújtson be számukra megfelelő helyreállítási tervet, amely biztosítja az értéktár kritikus működési folyamatainak folytonosságát.

(3) Az illetékes hatóságoknak minden központi értéktárra vonatkozóan gondoskodniuk kell olyan szanálási terv kidolgozásáról és naprakészen tartásáról, amely legalább az alapfunkciók folyamatosságát biztosítja, ennek során tekintetbe véve a központi értéktár méretét, tevékenységeinek rendszerszempontú jelentőségét, természetét, volumenét és összetettségét, illetve a 2014/59/EU irányelvvel összhangban létrehozott esetleges vonatkozó szanálási terveket.

(4) Az illetékes hatóság köteles meghatározni az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletességét, figyelembe véve az érintett központi értéktár méretét, tevékenységeinek rendszerszempontú jelentőségét, jellegét, volumenét és összetettségét. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább éves gyakorisággal kell frissíteni.

(5) Az illetékes hatóságnak helyszíni ellenőrzésnek kell alávetnie a központi értéktárat.

(6) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés korai szakaszában konzultálnia kell az érintett hatóságokkal, különösen a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek működéséről, továbbá adott esetben a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatósággal.

(7) Az illetékes hatóságnak rendszeresen, de legalább évente egyszer tájékoztatnia kell az érintett hatóságokat, valamint adott esetben a 2014/65/EU irányelv 67. cikkében említett hatóságot az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés eredményeiről, a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is beleértve.

(8) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés során a 17. cikk (6) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett kapcsolatokat fenntartó központi értéktárak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden olyan vonatkozó információt megosztanak egymással, amely valószínűsíthetően megkönnyíti feladataik végzését.

(9) Az illetékes hatóságnak kötelezheie kell az e rendelet követelményeit nem teljesítő központi értéktárat, hogy már a korai szakaszban megtegye a helyzet rendezéséhez szükséges intézkedéseket és lépéseket.

(10) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a központi értéktár által az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés céljából az illetékes hatóságnak benyújtandó információk;

b) az illetékes hatóság által az (7) bekezdésben említett érintett hatóságoknak benyújtandó információk;

▼B

c) a (8) bekezdésben említett illetékes hatóságok által egymásnak átadandó információk.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(11) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (10) bekezdés első albekezdésében említett információnyújtás során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. szakasz

Másik tagállamban történő szolgáltatásnyújtás

23. cikk

A másik tagállamban történő szolgáltatásnyújtás szabadsága

(1) Az engedélyezett központi értéktár többek között fióktelep alapítása útján jogosult a mellékletben említett szolgáltatások nyújtására az Unió területén, feltéve, hogy engedélye kiterjed az érintett szolgáltatásokra.

(2) A (3)–(7) bekezdésben említett eljárást kell alkalmazni azon engedélyezett központi értéktárra, amely a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat tervezi nyújtani a 49. cikk (1) bekezdésében említett, más tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, illetve amely más tagállamban tervez fióktelepet alapítani.

(3) Minden olyan központi értéktárnak, amely első alkalommal kíván a (2) bekezdésben említett szolgáltatást nyújtani egy másik tagállam területén, illetve módosítani kívánja a nyújtott szolgáltatások körét, közölnie kell a következő információkat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával:

a) az a tagállam, amelyben a központi értéktár tevékenységét folytatni kívánja;

b) az üzleti terv, kitérve különösen arra, hogy a központi értéktár milyen szolgáltatásokat kíván nyújtani;

c) a központi értéktár szolgáltatásainak tervezett pénzneme vagy pénznemei;

d) fióktelep esetén a fióktelep szervezeti felépítése és az annak irányításáért felelős személyek neve;

▼B

e) adott esetben azon intézkedések elemzése, amelyet a központi értéktár meg kíván hozni annak érdekében, hogy felhasználói meg tudjanak felelni a 49. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti jogszabályoknak.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a (3) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közölnie kell ezeket a fogadó tagállam illetékes hatóságával, kivéve, ha a nyújtani kívánt szolgáltatásokat figyelembe véve kételyek merülnek fel a szolgáltatásait a fogadó tagállamban nyújtani kívánó központi értéktár adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségét illetően.

A fogadó tagállam illetékes hatóságának késedelem nélkül közölnie kell az adott tagállamnak az érintett hatóságaival az első albekezdés alapján kapott információkat.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a (4) bekezdéssel összhangban úgy dönt, hogy nem közli a (3) bekezdésben említett összes információt a fogadó tagállam illetékes hatóságával, az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatnia kell az érintett központi értéktárat az elutasítás indokairól, és tájékoztatnia kell a fogadó tagállam illetékes hatóságát a döntéséről a (6) bekezdés a) pontjával összefüggésben. Amennyiben ilyen kérelem nyomán információmegosztásra kerül sor, a fogadó tagállam illetékes hatósága nem adhatja ki a (6) bekezdés a) pontjában említett értesítést.

(6) A központi értéktár a következő feltételek mellett kezdheti meg a (2) bekezdésben említett szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamban:

a) a fogadó tagállam illetékes hatóságától származó azon értesítés kézhezvételekor, amelyben az igazolja a (4) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét, valamint adott esetben jóváhagyja a (3) bekezdés d) pontjában említett elemzést;

b) abban az esetben, ha a (4) bekezdésben említett értesítés továbbítását követő három hónapon belül nem érkezik ilyen értesítés.

(7) Amennyiben változás következik be a (3) bekezdéssel összhangban közölt információkban, a központi értéktár köteles legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt írásbeli értesítést küldeni a változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának késedelem nélkül értesítenie kell a változásról a fogadó tagállam illetékes hatóságát is.

24. cikk

A székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam hatóságai közötti együttműködés és a partneri felülvizsgálat

(1) Amennyiben egy adott tagállamban engedélyezett központi értéktár egy másik tagállamban fióktelepet alapít, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának és a fogadó tagállam illetékes hatóságának szorosan együtt kell működnie egymással az e rendelet szerinti feladataik ellátása során, különösen a fióktelepen végzett helyszíni vizsgálatok esetében. A székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságának feladataik ellátása során helyszíni vizsgálatokat kell végezniük a fióktelepen, miután tájékoztatták a székhely szerinti tagállam, illetve fogadó tagállam illetékes hatóságát.

▼B

(2) A székhely szerinti tagállam, illetve a fogadó tagállam illetékes hatósága – többek között statisztikai adatgyűjtés céljából – előírhatja a 23. cikkel összhangban szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárak számára, hogy rendszeres időszakonként számoljanak be nekik az e fogadó tagállamban folytatott tevékenységeikről. A fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésére ezen időszakos beszámolókat köteles elküldeni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(3) A központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére köteles haladéktalanul tájékoztatást adni a fogadó tagállamban szolgáltatást nyújtó központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek kibocsátóinak és résztvevőinek kilétéről, valamint az adott központi értéktárnak a fogadó tagállamban végzett tevékenységeivel kapcsolatos egyéb információkról.

(4) Ha a fogadó tagállam értékpapírpiacainak helyzetét figyelembe véve a központi értéktár tevékenységei az adott fogadó tagállamban az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá váltak, a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságának, valamint a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam érintett hatóságainak együttműködési mechanizmust kell létrehozniuk az adott központi értéktár fogadó tagállambeli tevékenységeinek felügyeletére.

Ha a központi értéktár több fogadó tagállamban is lényegi fontosságúvá vált az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából, a székhely szerinti tagállam dönthet úgy, hogy ezen együttműködési mechanizmusok részeként felügyeleti kollégiumokat is alkalmazni kell.

(5) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható oka van vélelmezni, hogy a 23. cikk alapján a területén szolgáltatást nyújtó központi értéktár megszegi az e rendeletben foglalt rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, megállapításait a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága és az ESMA elé kell terjesztenie.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a központi értéktár továbbra is az e rendeletben foglalt rendelkezésekből eredő kötelezettségeket sértő módon jár el, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően köteles meghozni az összes intézkedést, amely szükséges annak biztosításához, hogy a fogadó tagállam területén tiszteletben tartsák e rendelet rendelkezéseit. Az ilyen intézkedésekről az ESMA-t késedelem nélkül tájékoztatni kell.

A fogadó tagállam és a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága az ügyet az ESMA elé utalhatja, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

(6) Az 1095/2010/EU rendelet 30. cikkének sérelme nélkül az ESMA legalább háromévente, a KBER tagjaival való konzultációt követően partneri felülvizsgálatot szervez és végez azon központi értéktárak felügyeletére vonatkozóan, amelyek a 23. cikkel összhangban élnek egy más tagállamban történő szolgáltatásnyújtás szabadságával, illetve amelyek interoperábilis kapcsolatban vesznek részt.

▼B

Az első albekezdés szerinti partneri felülvizsgálattal összefüggésben az ESMA adott esetben kikéri az 1095/2010/EU rendelet 37. cikkében említett értékpapír-piaci érdekképviseleti csoport véleményét, illetve tanácsát is.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 67. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon intézkedésekről, amelyek meghatározzák azokat a feltételeket, amelyekkel a központi értéktárnak a fogadó tagállamban végrehajtott tevékenységei az adott fogadó tagállamban az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúnak tekinthetők.

(8) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1), a (3) és az (5) bekezdésben említett együttműködés során alkalmazandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok, és eljárás kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

5. szakasz

Harmadik országokkal való kapcsolatok

25. cikk

Harmadik országok

(1) Harmadik országbeli központi értéktár – többek között fióktelep alapításán keresztül – nyújthatja a mellékletben említett szolgáltatásokat az Unióban.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak ellenére az e cikk (4)–(11) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni azon harmadik országbeli központi értéktárra, amely a melléklet A. szakaszának 1. és 2. pontjában említett alapvető szolgáltatásokat tervezi nyújtani a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, valamely tagállam jogának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök vonatkozásában, illetve amely valamely tagállamban fióktelepet tervez alapítani.

(3) Az Unióban letelepedett és engedélyezett központi értéktár kapcsolatot tarthat fenn vagy kapcsolatba léphet valamely harmadik országbeli központi értéktárral a 48. cikknek megfelelően.

(4) Az ESMA az (5) bekezdésben említett hatóságokkal folytatott konzultációt követően a következő feltételek teljesülése esetén ismerheti el azokat a harmadik országbeli központi értéktárakat, amelyek a (2) bekezdésben említett szolgáltatások nyújtása céljából elismerésüket kérték:

a) a Bizottság határozatot hozott a (9) bekezdéssel összhangban;

b) a harmadik országbeli központi értéktár hatékony engedélyezés, felügyelet és felvigyázás, illetve amennyiben az értékpapír-kiegyenlítési rendszert központi bank működteti, felvigyázás alatt áll, garantálva az adott harmadik országban alkalmazandó prudenciális követelményeknek való teljes körű megfelelést;

▼B

c) az ESMA és az adott harmadik ország felelős hatóságai („harmadik országbeli felelős hatóságok”) között a (10) bekezdés szerint együttműködési megállapodások jöttek létre;

d) adott esetben a harmadik országbeli központi értéktár megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy felhasználói megfeleljenek azon tagállam vonatkozó nemzeti jogszabályainak, amelyekben a harmadik országbeli központi értéktár központi értéktári szolgáltatásokat tervez nyújtani, beleértve a 49. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett jogszabályokat is, továbbá ezen intézkedések megfelelőségét megerősítették azon tagállam illetékes hatóságai, amelyben a harmadik országbeli központi értéktár központi értéktári szolgáltatásokat tervez nyújtani.

(5) A (4) bekezdésben említett feltételek teljesülésének vizsgálatakor az ESMA konzultál:

a) azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyekben a harmadik országbeli központi értéktár központi értéktári szolgáltatások nyújtását tervezi, különösen arról, hogy a harmadik országbeli központi értéktár miként kíván megfelelni a (4) bekezdés d) pontjában említett követelménynek;

b) az érintett hatóságokkal;

c) a központi értéktárak engedélyezésével, felügyeletével és felvigyázásával megbízott harmadik országbeli felelős hatóságokkal.

(6) A (2) bekezdésben említett harmadik országbeli központi értéktárnak az elismerés iránti kérelmet az ESMA-hoz kell benyújtania.

A kérelmező központi értéktárnak az elismeréshez szükségesnek ítélt valamennyi információt közölnie kell az ESMA-val. Az ESMA a kérelem kézhezvételét követő 30 munkanapon belül megvizsgálja, hogy a kérelem hiánytalan-e. Ha a kérelem hiányos, az ESMA a kérelmező központi értéktár számára megszabja a pótlólagos információk benyújtásának határidejét.

Azon tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben a harmadik országbeli központi értéktár központi értéktári szolgáltatások nyújtását tervezi, kötelesek megvizsgálni, hogy a harmadik országbeli központi értéktár megfelel-e a (4) bekezdés d) pontjában említett jogszabályoknak, és három hónapon belül azt követően, hogy az ESMA-tól kézhez kapták az összes szükséges információt, teljes körűen indokolt határozatban kell értesíteniük az ESMA-t a megfelelésről vagy annak hiányáról.

Az elismerésről szóló határozatnak a (4) bekezdésben szereplő feltételeken kell alapulnia.

Az ESMA a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül írásban, teljes körűen indokolt határozatban tájékoztatja a kérelmező központi értéktárat az elismerés megadásáról vagy annak elutasításáról.

(7) Azon tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben a (4) bekezdés alapján megfelelően elismert harmadik országbeli központi értéktár központi értéktári szolgáltatásokat nyújt, az ESMA-val szorosan együttműködve felkérhetik a harmadik országbeli felelős hatóságokat arra, hogy:

a) rendszeres időközönként számoljanak be a harmadik országbeli központi értéktárnak az említett fogadó tagállamokban folytatott tevékenységeiről, többek között statisztikai adatgyűjtés céljából;

▼B

b) ésszerű időn belül adjanak tájékoztatást az adott fogadó tagállamban szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli központi értéktárak által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek kibocsátóinak és résztvevőinek személyazonosságáról, valamint közöljenek az adott harmadik országbeli központi értéktár által a fogadó tagállamban folytatott tevékenységekkel kapcsolatos minden egyéb vonatkozó információt.

(8) Az ESMA az (5) bekezdésben említett hatóságokkal konzultálva a (4), (5) és (6) bekezdésben ismertetett eljárás szerint felülvizsgálja azon harmadik országbeli központi értéktár elismerését, amely bővíti az Unióban nyújtott szolgáltatásait.

Amennyiben a (4) bekezdésben meghatározott feltételek már nem teljesülnek, illetve a 20. cikkben szereplő esetekben az ESMA visszavonja az adott központi értéktár elismerését.

(9) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak meghatározására, hogy valamely harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere biztosítja, hogy az adott harmadik országban engedéllyel rendelkező központi értéktárak olyan, jogilag kötelező erejű követelményeket teljesítenek, amelyek hatásukban egyenértékűek az e rendeletben rögzített követelményekkel, hogy e központi értéktárak az adott harmadik országban folyamatos hatékony felügyelet, felvigyázás és végrehajtás hatálya alá esnek, valamint hogy az adott harmadik ország jogi keretrendszere rendelkezik a harmadik ország jogszabályai alapján engedélyezett központi értéktárak elismerésére alkalmazandó hatékony, egyenértékű rendszerről. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 68. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az első albekezdésben említett meghatározás során a Bizottság azt is megvizsgálhatja, hogy az adott harmadik ország jogi és felügyeleti keretrendszere a nemzetközileg elfogadott CPSS-IOSCO standardoknak is megfelel-e, amennyiben e standardok nem ellentétesek az e rendeletben foglalt követelményekkel.

(10) Az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével összhangban az ESMA együttműködési megállapodásokat köt azon harmadik országbeli felelős hatóságokkal, amelyek jogi és felügyeleti keretrendszerét a (9) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek ismerték el. Ezek a megállapodások meghatározzák legalább a következőket:

a) az ESMA, a fogadó ország illetékes hatóságai és a harmadik országbeli felelős hatóságok közötti információcsere mechanizmusa, ideértve a harmadik országokban engedélyezett központi értéktárakkal kapcsolatos minden, az ESMA által kért információhoz való hozzáférést, különös tekintettel az információkhoz a (7) bekezdésben említett esetekben való hozzáférésre;

b) az ESMA azonnali értesítésére szolgáló mechanizmus abban az esetben, ha egy harmadik országbeli felelős hatóság megállapítja, hogy a felügyelete alatt álló központi értéktár megsérti az engedélyezési feltételeket vagy az egyéb alkalmazandó jogszabályokat;

c) a felügyeleti tevékenységek koordinálására vonatkozó eljárások, ideértve adott esetben a helyszíni vizsgálatokat is.

▼B

A személyes adatok tagállamok általi továbbításáról rendelkező együttműködési megállapodás esetén az ilyen adattovábbítást a 95/46/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban, a személyes adatok ESMA általi továbbításáról rendelkező együttműködési megállapodás esetében pedig az ilyen adattovábbítást a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseivel összhangban kell végrehajtani.

(11) Amennyiben egy harmadik országbeli központi értéktárat a (4)–(8) bekezdéssel összhangban elismernek, akkor az – akár fióktelep alapítása révén is – nyújthatja a mellékletben említett szolgáltatásokat az Unióban.

(12) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon információk meghatározása céljából, amelyeket a kérelmező központi értéktárnak a (6) bekezdés szerinti elismerés iránti kérelemben közölnie kell az ESMA-val.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

II. FEJEZET

A központi értéktárakra vonatkozó követelmények

1. szakasz

Szervezeti követelmények

26. cikk

Általános rendelkezések

(1) A központi értéktárnak megbízható irányítási rendszerrel kell rendelkeznie, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, valamint megfelelő javadalmazási politikákat és belső kontrollmechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat – foglal magában.

(2) A központi értéktárnak kellően hatékony stratégiákat és eljárásokat kell elfogadnia az e rendeletnek való megfelelés biztosítására, ideértve vezetői és alkalmazottai megfelelését e rendelet valamennyi rendelkezésének.

(3) A központi értéktárnak hatékony, írásban rögzített szervezeti és adminisztratív szabályokat kell fenntartania és működtetnie a közötte (ideértve vezetőit, alkalmazottait, az ügyvezető szerv tagjait, valamint a hozzájuk közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó más személyeket) és résztvevő felei vagy azok ügyfelei között felmerülő potenciális összeférhetetlenségek megállapítására és kezelésére. Megfelelő konfliktuskezelési eljárásokat kell fenntartania és alkalmaznia a lehetséges összeférhetetlenségek felmerülésének esetére.

▼B

(4) A központi értéktárnak hozzáférhetővé kell tennie a nyilvánosság számára irányítási rendszerét és a tevékenységére irányadó szabályokat.

(5) A központi értéktárnak megfelelő eljárásokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy alkalmazottai egy meghatározott csatornán keresztül belsőleg jelenthessék ezen rendelet esetleges megsértéseit.

(6) A központi értéktár rendszeres és független audit tárgyát képezi. Ezen auditok eredményét továbbítani kell az ügyvezető szervnek és hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóság számára, továbbá adott esetben a felhasználói bizottság számára, amennyiben az a felhasználói bizottság és a központi értéktár közötti lehetséges összeférhetetlenségeket figyelembe véve célszerű.

(7) Amennyiben a központi értéktár más központi értéktárakat vagy a IV. címben említett hitelintézeteket is magában foglaló vállalkozáscsoport része, olyan részletes politikákat és eljárásokat kell elfogadnia, amelyek meghatározzák, hogy milyen módon alkalmazandók az e cikkben foglalt követelmények a csoportra, illetve a csoporthoz tartozó egyes szervezetekre.

(8) Az ESMA, a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák a központi értéktár és a (7) bekezdés szerinti csoport szintjén egyaránt:

a) a központi értéktárakkal kapcsolatos, az (1) bekezdésben említett kockázatok nyomon követésére szolgáló eszközöket;

b) a kulcsfontosságú személyzetnek a központi értéktárakkal kapcsolatos, az (1) bekezdésben említett kockázatokkal összefüggő feladatait;

c) a (3) bekezdésben említett potenciális összeférhetetlenségeket;

d) a (6) bekezdésben említett auditmódszereket; továbbá

e) azokat a körülményeket, amelyek esetén a felhasználói bizottság és a központi értéktár közötti lehetséges összeférhetetlenségeket figyelembe véve célszerű a (6) bekezdéssel összhangban megosztani az audit eredményeit a felhasználói bizottsággal.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

27. cikk

Felsővezetés, ügyvezető szerv és részvényesek

(1) A központi értéktár stabil és prudens irányításának biztosítása érdekében a felsővezetésnek kellően jó hírnévvel és tapasztalattal rendelkező személyeknek kell lenniük.

(2) A központi értéktárnak olyan ügyvezető szervvel kell rendelkeznie, amely tagjainak legalább egyharmada, de minimum két fő független tag.

▼B

(3) Az ügyvezető szerv független és más, nem ügyvezető funkciót betöltő tagjainak javadalmazása nem kötődhet a központi értéktár üzleti teljesítményéhez.

(4) Az ügyvezető szervnek olyan kellően jó hírnevű, alkalmas személyekből kell állnia, akiknek a készségei, tapasztalata és a szervezettel és a piaccal kapcsolatos ismeretei kölcsönösen kiegészítik egymást. Az ügyvezető szerv nem ügyvezető funkciót betöltő tagjainak dönteniük kell továbbá az ügyvezető szervben alulreprezentált nem képviseletére vonatkozó célszámról, és e célszám elérése érdekében stratégiát kell kidolgozniuk az alulreprezentált nem létszámának növelésére vonatkozóan. A célszámot, a stratégiát és végrehajtását nyilvánosságra kell hozni.

(5) A központi értéktárnak a vonatkozó nemzeti joggal összhangban világosan meg kell határoznia az ügyvezető szerv feladatait és felelősségi körét. A központi értéktárnak kérésre az illetékes hatóság és a könyvvizsgáló rendelkezésére kell bocsátania az ügyvezető szerv ülésein készült jegyzőkönyveket.

(6) A központi értéktár azon részvényeseinek és azon személyeknek, akik közvetlen vagy közvetett módon befolyást gyakorolhatnak a központi értéktár vezetése felett, alkalmasnak kell lenniük a központi értéktár stabil és prudens irányításának biztosítására.

(7) A központi értéktár köteles:

a) tájékoztatni az illetékes hatóságot a központi értéktár tulajdoni viszonyairól és különösen bármely olyan fél kilétéről és érdekeltségeinek mértékéről, amely olyan helyzetben van, hogy befolyást gyakorolhat a központi értéktár működése felett, és ezt az információt közzétenni;

b) tájékoztatni az illetékes hatóságot mindazon tulajdonjog-átruházási döntésekről, amelyek folytán változás következik be azok személyében, akik a központi értéktár működése felett befolyást gyakorolnak, és kérni az illetékes hatóságtól a döntés jóváhagyását. Az illetékes hatóság általi jóváhagyást követően a központi értéktárnak nyilvánosságra kell hoznia a tulajdonjog-átruházást.

Minden természetes vagy jogi személynek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a központi értéktárat és annak illetékes hatóságát az olyan tulajdonjogszerzésre vagy tulajdonjog-elidegenítésre vonatkozó döntéséről, melynek folytán változás következik be azok személyében, akik a központi értéktár működése felett befolyást gyakorolnak.

(8) Az illetékes hatóságnak a (7) bekezdésben említett információ kézhezvételét követő 60 munkanapon belül határozatot kell hoznia a központi értéktár feletti befolyást érintő javasolt változtatásokról. Az illetékes hatóság köteles elutasítani a központi értéktár feletti befolyás tekintetében javasolt változásokat, ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy azok veszélyeztetnék a központi értéktár stabil és prudens irányítását, illetve a központi értéktár azon képességét, hogy megfeleljen ennek a rendeletnek.

28. cikk

Felhasználói bizottság

(1) A központi értéktárnak valamennyi általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer esetében felhasználói bizottságot kell létrehoznia, amely a kibocsátóknak és az ilyen rendszerek résztvevőinek a képviselőiből áll. A felhasználói bizottság szakvéleményére a központi értéktár vezetése nem gyakorolhat közvetlen befolyást.

▼B

(2) A központi értéktárnak megkülönböztetéstől mentes módon meg kell határoznia a létrejött felhasználói bizottságok megbízatását, a függetlenségük biztosításához szükséges irányítási rendszert és működési eljárásaikat, továbbá a belépési kritériumokat és a felhasználói bizottsági tagok megválasztásának mechanizmusát. Az irányítási rendszernek nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lennie, és biztosítania kell, hogy a felhasználói bizottság közvetlenül az ügyvezető szervnek számoljon be és rendszeresen ülésezzen.

(3) A felhasználói bizottságok szakvéleménnyel szolgálnak az ügyvezető szerv számára a tagjaikat érintő főbb rendelkezésekkel kapcsolatban – ideértve a kibocsátók vagy résztvevők saját értékpapír-kiegyenlítési rendszereikbe történő befogadásának kritériumait – és a szolgáltatások szintjével kapcsolatban.

(4) A felhasználói bizottságok a központi értéktár árképzési struktúrájára vonatkozó, részletes indokolást tartalmazó, nem kötelező erejű véleményt nyújthatnak be az ügyvezető szervnek.

(5) A felhasználói bizottság tagjaira – az illetékes hatóságok megfelelő tájékoztatáshoz való jogának sérelme nélkül – titoktartási kötelezettség vonatkozik. Amennyiben a felhasználói bizottság elnöke megállapítja valamely tagnak egy adott üggyel kapcsolatban fennálló tényleges vagy potenciális összeférhetetlenségét, az a tag nem szavazhat az adott ügyben.

(6) A központi értéktár köteles haladéktalanul tájékoztatni az illetékes hatóságot és a felhasználói bizottságot minden olyan döntésről, amelyben az ügyvezető szerv nem követi a felhasználói bizottság szakvéleményét. A felhasználói bizottság tájékoztathatja az illetékes hatóságot azokról a területekről, amelyeken véleménye szerint az ügyvezető szerv nem követte a szakvéleményét.

29. cikk

Nyilvántartás

(1) A központi értéktárnak legalább tíz éven keresztül meg kell őriznie a nyújtott szolgáltatásokról, többek között a melléklet B. és C. szakaszában említett kiegészítő szolgáltatásokról és végzett tevékenységekről készült összes nyilvántartását, hogy lehetővé tegye az illetékes hatóság számára az e rendeletben foglalt követelményeknek való megfelelés ellenőrzését.

(2) A központi értéktár köteles kérésre az illetékes hatóságnak, az érintett hatóságoknak, valamint minden más olyan hatóságnak, amely az uniós jog vagy a központi értéktár székhelye szerinti tagállam nemzeti joga alapján a nyilvántartásokhoz való hozzáférésre jogosult, rendelkezésre bocsátani az (1) bekezdésben említett nyilvántartásokat, hogy lehetővé tegye számukra feladataik ellátását.

(3) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett azon nyilvántartások részleteinek meghatározása érdekében, amelyeket meg kell őrizni annak nyomon követése céljából, hogy a központi értéktárak megfelelnek-e e rendelet rendelkezéseinek.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼B

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett azon nyilvántartások formátumának meghatározása érdekében, amelyeket meg kell őrizni annak nyomon követése céljából, hogy a központi értéktárak megfelelnek-e e rendelet rendelkezéseinek.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

30. cikk

Kiszervezés

(1) Amennyiben a központi értéktár harmadik félhez szervez ki egyes szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, teljes egészében felelős marad az e rendelet értelmében fennálló valamennyi kötelezettségének teljesítéséért, és folyamatosan meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) a kiszervezés nem eredményezi a felelősség átruházását;

b) a központi értéktárnak a résztvevőivel vagy kibocsátóival fennálló kapcsolata és kötelezettségei nem módosulnak;

c) a központi értéktár engedélyezésének feltételei lényegében nem változnak;

d) a kiszervezés nem akadályozza a felügyeleti és felvigyázási funkciók gyakorlását, ideértve az e funkciók ellátásához szükséges megfelelő információk beszerzését lehetővé tevő helyszíni hozzáférést;

e) a kiszervezés nem fosztja meg a központi értéktárat a kockázatok kezeléséhez szükséges rendszerektől és ellenőrzésektől;

f) a központi értéktár folyamatosan fenntartja a nyújtott szolgáltatások minőségének, valamint a szolgáltató szervezeti és tőkemegfelelésének értékeléséhez, továbbá a kiszervezett szolgáltatások hatékony felügyeletéhez és a kiszervezéshez kapcsolódó kockázatok kezeléséhez szükséges szakértelmet és erőforrásokat;

g) a központi értéktár közvetlen hozzáféréssel rendelkezik a kiszervezett szolgáltatásokra vonatkozó releváns információkhoz;

h) a szolgáltató együttműködik az illetékes hatósággal és az érintett hatóságokkal a kiszervezett tevékenységek vonatkozásában;

i) a központi értéktár biztosítja, hogy a szolgáltató eleget tegyen az azon vonatkozó adatvédelmi jogszabályokban foglalt előírásoknak, amelyeket akkor kellene alkalmazni, ha a szolgáltató letelepedési helye az Unióban lenne. A központi értéktár felel annak biztosításáért, hogy ezeket az előírásokat a felek közötti szerződésben rögzítsék, és azokat betartsák.

▼B

(2) A központi értéktár köteles a saját és a szolgáltató jogait és kötelezettségeit írásos megállapodásban meghatározni. A kiszervezési megállapodásban rendelkezni kell annak a lehetőségéről, hogy a központi értéktár felmondja a megállapodást.

(3) A központi értéktár és a szolgáltató köteles az illetékes hatóság és az érintett hatóságok kérésére rendelkezésükre bocsátani mindazon információkat, amelyek alapján értékelhetik, hogy a kiszervezett tevékenységek megfelelnek-e az e rendeletben foglalt követelményeknek.

(4) Alapvető szolgáltatás kiszervezése az illetékes hatóságnak a 19. cikk szerinti engedélyével történhet.

(5) Az (1)–(4) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben a központi értéktár egyes szolgáltatásait vagy tevékenységeit egy közszervezethez szervezi ki, illetve amennyiben a kiszervezésre a közszervezet és az érintett központi értéktár által közösen kialakított és hivatalossá tett, valamint az e rendeletben foglalt követelmények alapján az illetékes hatóságok által elfogadott célzott jogi, szabályozási és működési keretrendszer irányadó.

31. cikk

A központi értéktáraktól eltérő felek által nyújtott szolgáltatások

(1) A 30. cikk ellenére, amennyiben a nemzeti jog azt előírja, a tagállamok a központi értéktártól eltérő személy feladata is lehet a könyvelési tételeknek a központi értéktár által vezetett értékpapírszámlákon való rögzítése.

(2) Azon tagállamok, amelyek az (1) bekezdéssel összhangban a központi értéktáraktól eltérő más feleknek is engedélyezik a melléklet A. szakaszában említett egyes alapvető szolgáltatások nyújtását, nemzeti jogukban meghatározzák az ilyen esetben alkalmazandó követelményeket. E követelményeknek ki kell terjedniük e rendelet azon rendelkezéseire, amelyek a központi értéktárakra és adott esetben a másik érintett félre is alkalmazandók.

(3) Azon tagállamok, amelyek az (1) bekezdéssel összhangban a központi értéktáraktól eltérő más feleknek is engedélyezik a melléklet A. szakaszában említett bizonyos alapvető szolgáltatások nyújtását, minden vonatkozó információt közölnek az ESMA-val e szolgáltatások nyújtásáról, ideértve az alkalmazandó nemzeti jogszabályokat is.

Az ESMA ezt az információt feltünteti a központi értéktárak 21. cikkben említett nyilvántartásában.

2. szakasz

Üzletviteli szabályok

32. cikk

Általános rendelkezések

(1) A központi értéktárnak egyértelműen meghatározott, megvalósítható célokkal és célkitűzésekkel kell rendelkeznie többek között a szolgáltatások minimális szintje, a kockázatkezelési elvárások és az üzleti prioritások terén.

▼B

(2) A központi értéktárnak átlátható panaszkezelési szabályokkal kell rendelkeznie.

33. cikk

A részvételre vonatkozó követelmények

(1) A központi értéktárnak minden általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan a résztvevővé válni szándékozó valamennyi jogi személy számára tisztességes és nyílt csatlakozást lehetővé tevő, nyilvános részvételi kritériumokat kell megállapítania. Ezeknek a kritériumoknak a központi értéktárhoz való tisztességes és nyílt hozzáférés biztosítása érdekében átláthatónak, objektívnek és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük, és kellőképpen figyelembe kell venniük a pénzügyi stabilitást és a piacok szabályszerű működését érintő kockázatokat. A csatlakozást korlátozó kritériumok csak annyiban engedélyezhetők, amennyiben azok célja a központi értéktár meghatározott kockázatának indokolt mértékű kézben tartása.

(2) A központi értéktár köteles a csatlakozási kérelmeket késedelem nélkül elbírálni, legkésőbb egy hónapon belül választ adva a kérelmekre, és nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie az ilyen kérelmek elbírálására szolgáló eljárásokat.

(3) A központi értéktár csak akkor tagadhatja meg az (1) bekezdésben említett részvételi kritériumokat teljesítő résztvevő csatlakozását, ha döntését átfogó kockázatértékelésre alapozza, és írásban kellően megindokolja.

Elutasítás esetén a kérelmező résztvevő panaszt tehet a csatlakozást megtagadó központi értéktár illetékes hatóságánál.

Az illetékes hatóság köteles megfelelően kivizsgálni a panaszt, és ennek keretében meg kell vizsgálnia az elutasítás okait, és indokolással ellátott választ kell küldenie a kérelmező résztvevőnek.

Az illetékes hatóságnak a panasz értékelése kapcsán konzultálnia kell a kérelmező résztvevő székhelye szerinti illetékes hatósággal. Amennyiben a kérelmező fél hatósága nem ért egyet az adott értékeléssel, a két illetékes hatóság bármelyike az ESMA elé utalhatja az ügyet, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

Amennyiben a résztvevő csatlakozásának a központi értéktár általi megtagadása indokolatlannak minősül, a csatlakozást megtagadó központi értéktár illetékes hatóságának határozatban kell utasítania a központi értéktárat, hogy biztosítsa a csatlakozási lehetőséget a kérelmező résztvevő számára.

(4) A központi értéktárnak objektív és átlátható eljárásokkal kell rendelkeznie azon résztvevők felfüggesztésére és rendezett kilépésére, amelyek már nem teljesítik az (1) bekezdésben említett részvételi kritériumokat.

(5) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a központi értéktárak által az átfogó kockázatértékelés során, valamint a (3) bekezdéssel összhangban a csatlakozás megtagadása okainak vizsgálatakor az illetékes hatóságok által figyelembe veendő kockázatok, továbbá a (3) bekezdésben említett eljárás elemeinek meghatározása érdekében.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼B

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (3) bekezdésben ismertetett eljárás során használandó egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

34. cikk

Átláthatóság

(1) A központi értéktár köteles minden általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre, illetve minden általa nyújtott egyéb alapvető szolgáltatásra vonatkozóan nyilvánosságra hozni az általa nyújtott, a melléklet A. szakaszában felsorolt alapvető szolgáltatásokhoz kapcsolódó árakat és díjakat. Külön-külön kell nyilvánosságra hoznia az egyes szolgáltatások és funkciók árait és díjait, beleértve az árengedményeket és rabattokat, valamint e kedvezmények igénybevételének feltételeit. A központi értéktár köteles lehetővé tenni ügyfelei számára az egyes szolgáltatások külön-külön történő igénybevételét.

(2) A központi értéktár köteles nyilvánosságra hozni árjegyzékét az ajánlatok összehasonlításának megkönnyítése és annak érdekében, hogy ügyfelei előre kiszámíthassák a szolgáltatások igénybevételéért fizetendő árat.

(3) A központi értéktár nem térhet el az alapvető szolgáltatásaira vonatkozóan közzétett árképzési politikájától.

(4) A központi értéktár köteles ügyfelei rendelkezésére bocsátani a számla és a közzétett árjegyzékek összevetéséhez szükséges információkat.

(5) A központi értéktár köteles valamennyi ügyfele számára rendelkezésre bocsátani azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik számukra a nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatok értékelését.

(6) A központi értéktárnak külön elszámolást kell vezetnie a nyújtott alapvető szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségekről és bevételekről, és ezeket az adatokat az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania.

(7) A központi értéktárnak összevont elszámolást kell vezetnie a nyújtott kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségekről és bevételekről, és ezeket az adatokat az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania.

▼B

(8) Az uniós versenyszabályok tényleges alkalmazásának biztosítása érdekében és azért, hogy megállapítható legyen többek között, ha a kiegészítő szolgáltatásoknak az alapvető szolgáltatások révén történő kereszttámogatására került sor, a központi értéktárnak analitikus könyvelést kell vezetnie a tevékenységeiről. Az analitikus könyvelésben el kell különíteni legalább az egyes alapvető szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségeket és bevételeket a kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségektől és bevételektől.

35. cikk

A résztvevők és más piaci infrastruktúrák tájékoztatására szolgáló eljárások

A központi értéktárak kötelesek a hatékony nyilvántartás, kifizetés és elszámolás előmozdítása érdekében az általuk üzemeltetett értékpapír-elszámolási rendszerek résztvevőinek, valamint a velük kapcsolatban álló piaci infrastruktúráknak a tájékoztatására szolgáló eljárások során az üzenetküldésre és hivatkozási adatokra vonatkozó nemzetközi nyílt tájékoztatási eljárásokat és szabványokat alkalmazni.

3. szakasz

A Központi értéktárak szolgáltatásaira vonatkozó követelmények

36. cikk

Általános rendelkezések

A központi értéktárnak minden általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerre vonatkozóan megfelelő szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, ideértve a megbízható számviteli gyakorlatokat és ellenőrzést, amellyel elősegíti az értékpapír-sorozatok integritását, valamint az értékpapírok letéti őrzéséhez és az értékpapír-ügyletek kiegyenlítéséhez kapcsolódó kockázatok csökkentését és kezelését.

37. cikk

Az értékpapír-nyilvántartás integritása

(1) A központi értéktárnak megfelelő összehasonlítások révén ellenőriznie kell, hogy az általa kezelt értékpapír-sorozatban vagy annak egy részében szereplő értékpapírok száma megegyezik-e az általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőinek értékpapírszámláin és adott esetben a központi értéktár által fenntartott tulajdonosi számlákon nyilvántartott értékpapírok összegével. Az ilyen összehasonlításokat legalább naponta el kell végezni.

(2) Adott esetben, és amennyiben egy bizonyos értékpapír-sorozattal kapcsolatos összehasonlításban más szervezetek, például a kibocsátó, a részvénykönyv-vezetők, kibocsátási ügynökök, transzferügynökök, közös értéktárak, más központi értéktárak vagy más szervezetek is részt vesznek, a központi értéktárnak és e szervezeteknek a sorozat integritásának megőrzése érdekében az együttműködést és az információ cserét szabályozó megfelelő intézkedéseket kell bevezetniük egymás közt.

▼B

(3) Értékpapírszámla-hitelek, tartozik egyenlegek és értékpapír-előállítás a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerben nem engedélyezett.

(4) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a központi értéktár által az (1), (2) és (3) bekezdés alapján végzendő összehasonlítások meghatározása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

38. cikk

A résztvevők és ügyfeleik értékpapírjainak védelme

(1) A központi értéktár nyilvántartásának és számlavezetésének az általa működtetett valamennyi értékpapír-kiegyenlítési rendszer esetében mindenkor és késedelem nélkül lehetővé kell tennie számára, hogy a nála vezetett számlákon elkülönítse az egyes résztvevők értékpapírjait a többi résztvevő értékpapírjaitól, és adott esetben a központi értéktár saját eszközeitől.

(2) A központi értéktár nyilvántartásának és számlavezetésének minden résztvevő számára lehetővé kell tennie, hogy saját értékpapírjaikat elkülönítsék ügyfeleik értékpapírjaitól.

(3) A központi értéktár nyilvántartásának és számlavezetésének minden résztvevő számára lehetővé kell tennie, hogy egyetlen értékpapírszámlán tartsa a különböző ügyfeleihez tartozó értékpapírokat („gyűjtőszámlás elkülönítés”).

(4) A központi értéktár nyilvántartásának és számlavezetésének lehetővé kell tennie az egyes résztvevők számára, hogy amennyiben és amilyen módon valamely ügyfelük ezt kéri, az adott ügyfél értékpapírjait elkülönítsék („egyéni ügyfél-elkülönítés”).

(5) A résztvevőnek legalább a gyűjtőszámlás elkülönítés és az egyéni ügyfél-elkülönítés közötti választás lehetőségét fel kell ajánlania az ügyfelei számára, és tájékoztatnia kell az ügyfeleket az egyes lehetőségekhez kapcsolódó költségekről és kockázatokról.

A központi értéktárnak és résztvevőinek mindazonáltal lehetővé kell tenniük az egyéni ügyfél-elkülönítést azon tagállam állampolgárai, valamint az azon tagállamban lakóhellyel rendelkező személyek és ott letelepedett jogi személyek számára, amelyben 2014. szeptember 17. napján az értékpapírok kibocsátásnak alapjául szolgáló nemzeti jogszabályok előírják az egyéni ügyfél-elkülönítést. Ez a kötelezettség addig alkalmazandó, amíg a nemzeti jogot nem módosítják, vagy nem helyezik hatályon kívül, vagy amíg célkitűzései még érvényesek.

(6) A központi értéktárak és résztvevőik nyilvánosságra hozzák az általuk biztosított, különböző szintű elkülönítés által nyújtott védelem szintjét és a kapcsolódó költségeket, és ezeket a szolgáltatásokat ésszerű kereskedelmi feltételek mellett nyújtják. Az elkülönítés különböző szintjeinek részletezésekor ki kell térni a felkínált elkülönítés adott szintjeinek fő jogkövetkezményeire, beleértve az adott joghatóság alkalmazandó fizetésképtelenségi jogszabályairól szóló tájékoztatást is.

▼B

(7) A központi értéktár semmilyen célra nem használhatja fel azokat az értékpapírokat, amelyek nem a sajátjai. A központi értéktár mindazonáltal felhasználhatja valamely résztvevő értékpapírjait, amennyiben a résztvevő ahhoz előzetesen kifejezetten hozzájárult. Emellett a központi értéktáraknak kötelezniük kell a részvevőiket arra, hogy beszerezzék azok ügyfeleik szükséges előzetes hozzájárulását.

39. cikk

A kiegyenlítés véglegessége

(1) A központi értéktárnak gondoskodnia kell arról, hogy az általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer megfelelő védelmet nyújtson a résztvevőknek. A tagállamok a 98/26/EK irányelv 2. cikkének a) pontjában említett eljárásnak megfelelően kijelölik és bejelentik a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszert.

(2) A központi értéktárnak gondoskodnia kell arról, hogy a 98/26/EK irányelv 3. és 5. cikkével összhangban az általa működtetett minden egyes értékpapír-kiegyenlítési rendszer meghatározza az átutalási megbízás rendszerbe történő befogadásának időpontját és az átutalási megbízás visszavonhatatlanságának időpontját.

(3) A központi értéktárnak nyilvánosságra kell hoznia azokat a szabályokat, amelyek irányadók az értékpapírok és a pénzeszközök valamely értékpapír-kiegyenlítési rendszeren belüli átutalásának véglegességére.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazása nem érinti a központi értéktárak közötti kapcsolatokra alkalmazandó rendelkezéseket és a 48. cikk (8) bekezdését.

(5) A központi értéktárnak meg kell tennie minden ésszerű lépést annak biztosítása érdekében, hogy a (3) bekezdésben említett szabályokkal összhangban az értékpapír-transzferek és pénzeszköz-átutalások a (3) bekezdésben említett véglegessége valós időben vagy napon belül, de minden esetben legkésőbb a kiegyenlítés tényleges időpontja szerinti üzleti nap végéig megvalósuljon.

(6) Amennyiben a központi értéktár a 40. cikk (2) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtja, biztosítania kell, hogy az értékpapír-elszámolásból származó pénzeszköz-bevétel legkésőbb a kiegyenlítés tervezett időpontja szerinti üzleti nap végére a résztvevők rendelkezésére álljon.

(7) A központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek közvetlen résztvevői közötti, pénzeszköz ellenében lebonyolított és az adott értékpapír-kiegyenlítési rendszerben kiegyenlített minden értékpapírügyletet a „szállítás fizetés ellenében” elv alapján kell kiegyenlíteni.

40. cikk

Pénzeszközzel történő kiegyenlítés

(1) A kiegyenlítés helye szerinti ország pénznemében lebonyolított ügyletek esetében a központi értéktárnak az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket – amennyiben ez lehetséges és megvalósítható – az ilyen pénznemet kibocsátó központi banknál nyitott számlán keresztül kell kiegyenlítenie.

▼B

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt, a központi banki számlán történő kiegyenlítés nem lehetséges és nem megvalósítható, a központi értéktár felajánlhatja, hogy az értékpapír-kiegyenlítési rendszereit érintő pénzeszközfizetéseket részben vagy egészben egy hitelintézetnél nyitott számlán vagy saját számláján keresztül egyenlíti ki. Ha a központi értéktár biztosítja a hitelintézetnél nyitott számlán vagy a saját számlán keresztül történő kiegyenlítést, azt a IV. cím rendelkezéseivel összhangban kell tennie.

(3) A központi értéktárnak világos, tisztességes és nem félrevezető tájékoztatást kell nyújtania a piaci szereplőknek a hitelintézeti számlán, illetve a saját számlán keresztül történő kiegyenlítés kockázatairól és költségeiről. A központi értéktárnak kérésre megfelelő tájékoztatást kell nyújtania az ügyfelek vagy a potenciális ügyfelek számára, hogy azok megállapíthassák és értékelhessék a hitelintézeti számlán, illetve a saját számlán keresztül történő kiegyenlítés kockázatait és költségeit.

41. cikk

A résztvevők nemteljesítésére vonatkozó szabályok és eljárások

(1) A központi értéktárnak az általa működtetett valamennyi értékpapír-kiegyenlítési rendszer esetében hatékony és világosan meghatározott szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie egy vagy több résztvevője nemteljesítésének kezelésére, biztosítva ezáltal, hogy időben fel tudjon lépni a veszteségek és a likviditási nyomás korlátozása érdekében, és továbbra is teljesíteni tudja kötelezettségeit.

(2) A központi értéktárnak a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tennie a nemteljesítési szabályokat és a vonatkozó eljárásokat.

(3) A központi értéktárnak a résztvevőkkel és más érdekelt felekkel közösen rendszeres időközönként tesztelnie kell és felül kell vizsgálnia a nemteljesítési eljárásokat, hogy biztosítsa azok gyakorlati alkalmasságát és hatékonyságát.

(4) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve iránymutatásokat adhat ki az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban.

4. szakasz

Prudenciális követelmények

42. cikk

Általános követelmények

A központi értéktárnak megbízható kockázatkezelési keretrendszert kell létrehoznia a jogi, üzleti, működési és egyéb közvetlen vagy közvetett kockázatok átfogó kezelésére, ideértve a csalások és a gondatlanság visszaszorítására irányuló intézkedéseket is.

▼B

43. cikk

Jogi kockázatok

(1) A központi értéktárnak az engedélyezése és felügyelete, valamint az ügyfeleinek tájékoztatása tekintetében világos és érthető szabályokkal, eljárásokkal és szerződésekkel kell rendelkeznie az általa működtetett valamennyi értékpapír-kiegyenlítési rendszerre és az általa nyújtott valamennyi egyéb szolgáltatásra vonatkozóan.

(2) A központi értéktárnak úgy kell kialakítania a szabályait, eljárásait és szerződéseit, hogy azokat a résztvevő nemteljesítése esetén is valamennyi érintett joghatóságon belül érvényesíteni lehessen.

(3) Annak a központi értéktárnak, amely e rendelet alapján több különböző joghatóságon belül nyújt szolgáltatásokat, minden ésszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy meghatározza és csökkentse a jogszabályok egyes joghatóságok közötti esetleges kollíziójából eredő kockázatokat.

44. cikk

Általános üzleti kockázat

A központi értéktárnak megbízható irányítási és kontrollrendszerekkel és informatikai eszközökkel kell rendelkeznie az általános üzleti kockázatok – köztük az üzleti stratégia nem kielégítő végrehajtásából eredő veszteségek, a cash flow, valamint a működési költségek – meghatározására, nyomon követésére és kezelésére.

45. cikk

Működési kockázatok

(1) A központi értéktárnak megfelelő informatikai eszközök, ellenőrzések és eljárások alkalmazásával meg kell határoznia a működési kockázatok külső és belső forrásait, és mérsékelnie kell azok hatását, többek között az általa üzemeltetett valamennyi értékpapír-kiegyenlítési rendszer tekintetében.

(2) A központi értéktárnak megfelelő informatikai eszközökkel kell rendelkeznie, amelyek szavatolják a magas fokú biztonságot és működési megbízhatóságot, valamint elegendő kapacitással rendelkeznek. Az informatikai eszközöknek alkalmasnak kell lenniük a különböző összetettségű, jellegű és típusú nyújtott szolgáltatások és végzett tevékenységek kezelésére a szigorú biztonsági előírásoknak, valamint a kezelt információk sértetlenségének és bizalmas jellegének a biztosítása érdekében.

(3) A központi értéktárnak valamennyi nyújtott szolgáltatás és minden egyes üzemeltetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer tekintetében megfelelő üzletmenet-folytonossági politikát és a rendkívüli helyzetek kezeléséről szóló szabályzatot kell kidolgoznia, bevezetnie és fenntartania, amellyel biztosítja a folyamatos szolgáltatásnyújtást, a működés mielőbbi helyreállítását, valamint kötelezettségeinek teljesítését olyan események bekövetkeztekor, amikor komolyan fennáll a működési zavar veszélye.

(4) A (3) bekezdésben említett tervnek – többek közt annak biztosításával, hogy a kritikus informatikai rendszerek működését a leállást követően haladéktalanul helyre lehessen állítani – lehetővé kell tennie

▼B

az üzemzavar bekövetkeztekor folyamatban lévő összes tranzakciónak és a résztvevők pozícióinak a helyreállítását, hogy a központi értéktár résztvevői biztonsággal folytatni tudják működésüket és az ütemezésnek megfelelően el tudják végezni a kiegyenlítést. A terv részeként létre kell hozni egy második adatfeldolgozási helyszínt, amely elegendő erőforrással, képességekkel és funkciókkal rendelkezik, valamint gondoskodni kell a megfelelő személyzetről is.

(5) A központi értéktárnak ki kell dolgoznia és végre kell hajtania az (1)–(4) bekezdésben említett intézkedéseket tesztelő programot.

(6) A központi értéktár köteles meghatározni, nyomon követni és kezelni azokat a kockázatokat, amelyeket az általa üzemeltetett értékpapír-elszámolási rendszerek fő résztvevői, valamint a szolgáltatók és közműszolgáltatók, illetve más központi értéktárak és piaci infrastruktúrák jelenthetnek a működésére. Kérésre az illetékes és érintett hatóságok rendelkezésére kell bocsátania a feltárt kockázatokkal kapcsolatos információkat.

Ezenfelül haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot és az érintett hatóságokat az ilyen kockázatokból eredő működési zavarokról.

(7) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza az (1) és a (6) bekezdésben említett működési kockázatokat és az e kockázatok tesztelésének, kezelésének vagy minimalizálásának módszereit, ideértve a (3) és a (4) bekezdésben említett üzletmenet-folytonossági politikát és a rendkívüli helyzetek kezeléséről szóló szabályzatot, valamint az ezekhez kapcsolódó értékelési módszereket.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

46. cikk

Befektetési politika

(1) A központi értéktárnak a pénzeszközeit és pénzügyi eszközeit a központi bankoknál, engedélyezett hitelintézeteknél vagy engedélyezett központi értéktáraknál kell elhelyeznie.

(2) A központi értéktárnak szükség esetén azonnal hozzá kell férnie az eszközeihez.

(3) A központi értéktár csak pénzeszközbe vagy nagymértékben likvid és minimális piaci és hitelkockázattal járó pénzügyi eszközökbe fektetheti a pénzügyi forrásait. E befektetéseknek gyorsan, minimális negatív árhatással likviddé tehetőnek kell lenniük.

(4) A 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában nem kell figyelembe venni azon tőkeösszeget – beleértve a központi értéktár eredménytartalékát és tartalékait –, amelyet nem a (3) bekezdésnek megfelelően fektetnek be.

▼B

(5) A központi értéktárnak biztosítania kell, hogy az egyes olyan, engedélyezett hitelintézetekkel vagy engedélyezett központi értéktárakkal szembeni teljes kockázati kitettsége, amelyeknél a pénzügyi eszközeit tartja, ne haladja meg a koncentráció elfogadható szintjét.

(6) Az ESMA az EBH-val és a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azon pénzügyi eszközöket, amelyek a (3) bekezdésben említett nagymértékben likvid és minimális piaci és hitelkockázattal járó eszközöknek tekinthetők, az eszközökhöz való hozzáférésnek a (2) bekezdésben említett megfelelő határidejét, valamint a koncentrációnak a (5) bekezdésben említett elfogadható mértékét. E szabályozástechnikai standardtervezeteknek adott esetben igazodniuk kell a 648/2012/EU rendelet 47. cikkének (8) bekezdésével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokhoz.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

47. cikk

Tőkekövetelmények

(1) A központi értéktár tőkéjének – az eredménytartalékkal és a tartalékokkal együtt – arányosnak kell lennie a központi értéktár tevékenységéből eredő kockázatokkal. E tőkének mindenkor elegendőnek kell lennie az alábbiak biztosításához:

a) a központi értéktár működési, jogi, letéti, befektetési és üzleti kockázatokkal szembeni megfelelő védelme, hogy a központi értéktár folyamatos működés mellett nyújthassa szolgáltatásait;

b) a központi értéktár tevékenységeinek legalább hat hónapos megfelelő időn belül történő rendezett felszámolása vagy szerkezetátalakítása, különböző stresszforgatókönyvek alapján.

(2) A központi értéktárnak tervet kell készítenie a következőkre vonatkozóan:

a) pótlólagos tőkeemelés arra az esetre, ha saját tőkéje megközelíti az (1) bekezdésben meghatározott szintet vagy az alá süllyed;

b) műveletei és szolgáltatásai rendezett felszámolásának vagy szerkezetátalakításának biztosítása arra az esetre, ha a központi értéktár nem tud új tőkét bevonni.

A tervet az ügyvezető szervnek vagy az ügyvezető szerv egy megfelelő bizottságának kell jóváhagynia, és azt rendszeresen frissíteni kell. A frissített tervet minden alkalommal be kell nyújtani az illetékes hatóságnak. Az illetékes hatóság, amennyiben úgy véli, hogy a központi értéktár terve nem kielégítő, további intézkedések meghozatalát vagy alternatív rendelkezések elfogadását írhatja elő a központi értéktár számára.

(3) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a központi értéktárnak az (1) bekezdésben említett tőkéjére, eredménytartalékára és tartalékaira vonatkozó követelményeket.

▼B

Az EBH 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

5. szakasz

A központi értéktárak közötti kapcsolatokra vonatkozó követelmények

48. cikk

A központi értéktárak közötti kapcsolatok

(1) Az érintett központi értéktáraknak a közöttük lévő kapcsolat létrehozása előtt és a kapcsolat létrejöttét követően folyamatosan meg kell állapítaniuk, fel kell mérniük, nyomon kell követniük és kezelniük kell a központi értéktárak közötti kapcsolatokból eredő minden olyan potenciális kockázatforrást, amely őket és résztvevőiket érintheti, és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok csökkentésére.

(2) A kapcsolatot létrehozni szándékozó központi értéktáraknak a 19. cikk (1) bekezdésének e) pontjában foglaltak szerint engedélykérelmet kell benyújtaniuk a kérelmező központi értéktár illetékes hatóságához, vagy pedig a 19. cikk (5) bekezdése szerint tájékoztatniuk kell a kérelmező központi értéktár illetékes és érintett hatóságait.

(3) A kapcsolatnak biztosítania kell az összekapcsolt központi értéktárak és résztvevőik megfelelő védelmét, különösen a központi értéktárak által esetleg felvett hitelek, valamint a kapcsolat létrehozására vonatkozó megállapodás következtében létrejövő koncentrációs és likviditási kockázat tekintetében.

A kapcsolatnak megfelelő szerződéses megállapodáson kell alapulnia, amely meghatározza az összekapcsolt központi értéktárak és szükség esetén azok résztvevőinek a jogait és kötelezettségeit. A több joghatóságot érintő szerződéses megállapodásnak egyértelműen rendelkeznie kell a kapcsolat működésének minden egyes szempontjára irányadó, kikötött jogról.

(4) Az összekapcsolt központi értéktárak közötti ideiglenes értékpapír-transzfer esetén az első transzfer véglegessé válása előtt tilos az értékpapírok újbóli transzfere.

(5) A valamely másik központi értéktárral létesített kapcsolat működtetésére közvetett kapcsolatot vagy közvetítőt igénybe vevő központi értéktárnak fel kell mérnie, nyomon kell követnie és kezelnie kell az adott közvetett kapcsolat vagy közvetítő igénybevételéből fakadó további kockázatokat, és megfelelő intézkedéseket kell hoznia ezek csökkentésére.

(6) Az összekapcsolt központi értéktáraknak az értékpapír-állományok összehasonlítására szolgáló megbízható eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek biztosítják a nyilvántartásaik pontosságát.

(7) Amennyiben ez célszerű és kivitelezhető, a központi értéktárak közötti kapcsolatoknak lehetővé kell tenniük az összekapcsolt központi értéktárak résztvevői közötti ügyletek „szállítás fizetés ellenében” alapon történő kiegyenlítését. Amikor a központi értéktárak közötti kapcsolat nem teszi lehetővé a „szállítás fizetés ellenében” alapon történő elszámolást, ennek okairól részletesen tájékoztatni kell az érintett és az illetékes hatóságokat.

(8) Az interoperábilis értékpapír-kiegyenlítési rendszereknek és a közös kiegyenlítési infrastruktúrát alkalmazó központi értéktáraknak azonos időpontokat kell meghatározniuk a következők tekintetében:

▼B

a) amikor az átutalási megbízásokat bevezetik a rendszerbe;

b) amelytől kezdve az átutalási megbízások visszavonhatatlanok.

Az első albekezdésben említett értékpapír-kiegyenlítési rendszereknek és központi értéktáraknak egyenértékű szabályokat kell megállapítaniuk az értékpapír-transzfer és pénzeszköz-átutalás véglegessé válásának az időpontjára vonatkozóan.

(9) 2019. szeptember 18-ig a tagállamokban működő központi értéktárak közötti valamennyi interoperábilis kapcsolatnak lehetőség szerint „szállítás fizetés ellenében” alapon történő elszámolást támogató kapcsolatnak kell lennie.

(10) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza a (3) bekezdés szerinti azon feltételeket, amelyek mellett a kapcsolat létrehozására vonatkozó megállapodások minden egyes típusa megfelelő védelmet biztosít az összekapcsolt központi értéktárak és azok résztvevői számára, különösen, amikor egy központi értéktár egy másik központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerben szándékozik részt venni, a közvetítők igénybevételéből fakadó, az (5) bekezdésben említett további kockázatok nyomon követését és kezelését, a (6) bekezdésben említett értékpapírállomány-összehasonlítási módszereket, azokat az eseteket, amelyekben a központi értéktárak közötti kapcsolatok keretében célszerű és kivitelezhető a (7) bekezdés szerinti, „szállítás fizetés ellenében” alapon történő kiegyenlítés, valamint az ezekhez kapcsolódó értékelési módszereket.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. FEJEZET

Hozzáférés a központi értéktárakhoz

1. szakasz

A Kibocsátók központi értéktárakhoz való hozzáférése

49. cikk

Az Unióban engedélyezett központi értéktárakban történő kibocsátás szabadsága

(1) A kibocsátó jogosult arra, hogy az olyan értékpapírjait, amelyeket szabályozott piacokon vagy multilaterális kereskedési rendszerekben való kereskedésre bevezettek, vagy amelyekkel kereskedési helyszíneken kereskednek, bármely tagállamban letelepedett bármely központi értéktárban nyilvántartásba vetesse, amennyiben az érintett központi értéktár megfelel a 23. cikkben felsorolt feltételeknek.

A kibocsátót az első albekezdés szerint megillető jog sérelme nélkül továbbra is alkalmazandó azon tagállam társasági joga vagy más hasonló joga, amelynek hatálya alá az adott értékpapírok tartoznak.

▼B

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a második albekezdésben említett jogszabályaik legfontosabb vonatkozó rendelkezéseiről készüljön egy összeállítás. Az illetékes hatóságok 2014. december 18-ig kötelesek megküldeni ezt az összeállítást az ESMA-nak. Az ESMA 2015. január 18-ig közzéteszi az összeállítást.

A felek ellenkező megállapodása hiányában a központi értéktár a költségein felül ésszerű mértékű kereskedelmi díjat számíthat fel a kibocsátónak a szolgáltatásnyújtásért.

(2) Amennyiben a kibocsátó az értékpapírjai nyilvántartásba vétele iránti kérelmet nyújt be a központi értéktárhoz, a központi értéktár köteles a kérelmet azonnal és megkülönböztetés nélküli módon feldolgozni, és a kérelmező kibocsátónak három hónapon belül válaszolni.

(3) A központi értéktár megtagadhatja szolgáltatásait a kibocsátótól. Az elutasítás kizárólag átfogó kockázatértékelésen alapulhat, illetve azon a tényen, hogy az adott központi értéktár az érintett tagállam társasági jogának vagy más hasonló jogának hatálya alá tartozó értékpapírokkal kapcsolatban nem nyújt a melléklet A. szakaszának 1. pontjában említett szolgáltatásokat.

(4) A 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) és a 2006/70/EK bizottsági irányelv ([2]) sérelme nélkül, amennyiben a központi értéktár megtagadja a kérelmező kibocsátótól a szolgáltatásnyújtást, az elutasítást írásban teljes körűen meg kell indokolnia.

Elutasítás esetén a kérelmező kibocsátó panaszt tehet a szolgáltatásnyújtást megtagadó központi értéktár illetékes hatóságánál.

Az adott központi értéktár illetékes hatósága köteles a panaszt megfelelően kivizsgálni, aminek keretében értékeli az elutasításnak a központi értéktár által közölt okait, és indokolással ellátott választ küld a kibocsátónak.

A központi értéktár illetékes hatóságának a panasz kivizsgálása kapcsán konzultálnia kell a kérelmező kibocsátó székhelye szerinti illetékes hatósággal. Amennyiben a kérelmező kibocsátó székhelye szerinti illetékes hatóság nem ért egyet az adott értékeléssel, a két illetékes hatóság bármelyike az ESMA elé utalhatja az ügyet, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

Amennyiben az a döntés születik, hogy a központi értéktár indokolatlanul tagadta meg a szolgáltatásnyújtást a kibocsátótól, a felelős illetékes hatóságnak határozatban kell utasítania a központi értéktárat a kérelmező kibocsátónak történő szolgáltatásnyújtásra.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/60/EK irányelve a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

([2]) A Bizottság 2006. augusztus 1-i 2006/70/EK irányelve a politikai közszereplők fogalmát, valamint az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási eljárások és az alkalmi vagy nagyon korlátozott alapon folytatott pénzügyi tevékenység alapján nyújtott mentesség technikai követelményeit illetően a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozó végrehajtási intézkedések megállapításáról (HL L 214., 2006.8.4., 29. o.).

▼B

(5) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a központi értéktárak által az átfogó kockázatértékelés során, valamint a (3) és (4) bekezdéssel összhangban a csatlakozás megtagadásának okát vizsgáló illetékes hatóság által figyelembe veendő kockázatok, továbbá a (4) bekezdésben említett eljárás elemeinek meghatározása érdekében.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (4) bekezdésben ismertetett eljárás során használandó egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

2. szakasz

A központi értéktárak közötti csatlakozás

50. cikk

Csatlakozás standard kapcsolat útján

A központi értéktár a 33. cikkel összhangban és a központi értéktárak közötti kapcsolatokra vonatkozó, a 19. cikk (5) bekezdésében előírt előzetes tájékoztatás alapján jogosult egy másik központi értéktár résztvevőjévé válni, és ez utóbbi központi értéktárral standard kapcsolatot kialakítani.

51. cikk

Csatlakozás egyedi kialakítású kapcsolat útján

(1) Amennyiben a központi értéktár egy másik központi értéktártól az utóbbihoz való csatlakozás érdekében egyedi kapcsolat kialakítását kéri, a fogadó központi értéktár kizárólag kockázati megfontolások alapján utasíthatja el a kérelmet. Piaci részesedés elvesztése nem szolgálhat alapul a kérelem elutasításához.

(2) A két fél ellenkező megállapodása hiányában a fogadó központi értéktár az egyedi kialakítású kapcsolat biztosításáért a költségein felül ésszerű mértékű kereskedelmi díjat számíthat fel a kérelmező központi értéktárnak.

52. cikk

A központi értéktárak közötti kapcsolatok kialakításának eljárása

(1) Amikor a központi értéktár az 50. és az 51. cikk alapján csatlakozási kérelmet nyújt be egy másik központi értéktárhoz, ez utóbbi központi értéktár köteles azonnal elbírálni a kérelmet, és három hónapon belül választ adni a kérelmező központi értéktárnak.

▼B

(2) A központi értéktár csak akkor tagadhatja meg a csatlakozást a kérelmező központi értéktártól, ha ez a csatlakozás veszélyeztetné a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését, vagy rendszerszintű kockázatokat idézne elő. Ilyen elutasításra kizárólag átfogó kockázatértékelés alapján kerülhet sor.

Amennyiben a központi értéktár megtagadja a csatlakozást a kérelmező központi értéktártól, az elutasítást teljes körűen indokolnia kell.

Elutasítás esetén a kérelmező központi értéktár panaszt tehet a csatlakozást megtagadó központi értéktár illetékes hatóságánál.

A fogadó központi értéktár illetékes hatósága köteles megfelelően kivizsgálni a panaszt, és ennek keretében meg kell vizsgálnia az elutasítás okait, és indokolással ellátott választ kell küldenie a kérelmező központi értéktárnak.

A fogadó központi értéktár illetékes hatóságának a panasz kivizsgálása kapcsán konzultálnia kell a kérelmező központi értéktár illetékes hatóságával és a kérelmező központi értéktárnak a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett érintett hatóságával. Amennyiben a kérelmező központi értéktár bármely hatósága nem ért egyet az adott értékeléssel, a hatóságok bármelyike az ESMA elé utalhatja az ügyet, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

Amennyiben az a döntés születik, hogy a központi értéktár indokolatlanul tagadta meg a kérelmező központi értéktártól a csatlakozást, a fogadó központi értéktár illetékes hatóságának határozatban kell utasítania az adott központi értéktárat, hogy biztosítsa a csatlakozást a kérelmező központi értéktár számára.

(3) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a központi értéktárak által az átfogó kockázatértékelés során, valamint a (2) bekezdéssel összhangban a csatlakozás megtagadása okainak vizsgálatakor az illetékes hatóságok által figyelembe veendő kockázatok, továbbá a (2) bekezdésben említett eljárás elemeinek meghatározása érdekében.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és (2) bekezdésben ismertetett eljárás során használandó egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

3. szakasz

A központi értéktár és más piaci infrastruktúra közötti hozzáférés

53. cikk

A központi értéktár és más piaci infrastruktúra közötti hozzáférés

(1) A központi szerződő félnek és a kereskedési helyszínnek kérésre megkülönböztetésmentes és átlátható módon tranzakciós adatfolyamot kell szolgáltatnia a központi értéktárak részére, és a két fél közötti ellenkező megállapodás hiányában az ilyen tranzakciós adatfolyamokért a költségein felül ésszerű mértékű kereskedelmi díjat számíthat fel a kérelmező központi értéktárnak.

A központi értéktárnak megkülönböztetésmentes és átlátható módon biztosítania kell a hozzáférést egy központi szerződő fél vagy kereskedési helyszín számára az értékpapír-kiegyenlítési rendszeréhez, és a két fél közötti ellenkező megállapodás hiányában az ilyen hozzáférésért a költségein felül ésszerű mértékű kereskedelmi díjat számíthat fel.

(2) Amikor az egyik fél az (1) bekezdés szerint hozzáférési kérelmet nyújt be egy másik félhez, az ilyen kérelmet azonnal el kell bírálni, és a kérelmező félnek három hónapon belül választ kell kapnia.

(3) A fogadó fél csak akkor tagadhatja meg a hozzáférést, ha az ilyen hozzáférés befolyásolná a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését, vagy rendszerszintű kockázatokat idézne elő. Piaci részesedés elvesztése nem szolgálhat alapul a kérelem elutasításához.

A hozzáférést megtagadó félnek az elutasítást átfogó kockázatértékelés alapján írásban teljes körűen indokolnia kell a kérelmező fél számára. Elutasítás esetén a kérelmező fél panaszt tehet a hozzáférést megtagadó fél illetékes hatóságánál.

A fogadó fél illetékes hatósága és a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett érintett hatóság köteles megfelelően kivizsgálni a panaszt, és ennek keretében meg kell vizsgálnia az elutasítás okait, és indokolással ellátott választ kell küldenie a kérelmező félnek.

A fogadó fél illetékes hatóságának a panasz értékelése kapcsán konzultálnia kell a kérelmező fél illetékes hatóságával és a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett érintett hatósággal. Amennyiben a kérelmező fél bármely hatósága nem ért egyet az adott értékeléssel, a két hatóság bármelyike az ESMA elé utalhatja az ügyet, amely az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

Amennyiben az a döntés születik, hogy az adott fél indokolatlanul tagadta meg a hozzáférést, a felelős illetékes hatóságnak határozatban kell utasítania az érintett felet, hogy három hónapon belül biztosítsa a szolgáltatásai igénybevételének lehetőségét.

▼B

(4) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a központi értéktárak által az átfogó kockázatértékelés során, valamint a (3) bekezdéssel összhangban a hozzáférés megtagadása okainak vizsgálatakor az illetékes hatóságok által figyelembe veendő kockázatok, továbbá a (3) bekezdésben említett eljárás elemeinek meghatározása érdekében.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az ESMA a KBER tagjaival szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) és (3) bekezdésben ismertetett eljárás során használandó egységes formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

IV. CÍM

A KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRAK RÉSZTVEVŐI SZÁMÁRA BANKI JELLEGŰ KIEGÉSZÍTŐ SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSA

54. cikk

Banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély és kijelölés

(1) A központi értéktár saját maga csak abban az esetben nyújthat a melléklet C. szakaszában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat, ha e cikkel összhangban további engedélyt szerzett az ilyen szolgáltatások nyújtására.

(2) Annak a központi értéktárnak, amely értékpapír-kiegyenlítési rendszere egészének vagy egy részének pénzoldalát a 40. cikk (2) bekezdésével összhangban kívánja kiegyenlíteni, vagy más módon kíván az (1) bekezdésben említett bármilyen banki jellegű kiegészítő szolgáltatást nyújtani, engedélyt kell beszereznie a következőkre:

a) ilyen jellegű saját szolgáltatások nyújtása az e cikkben meghatározott feltételek mellett; vagy

b) egy vagy több, a 2013/36/EU irányelv 8. cikkével összhangban engedélyezett hitelintézet kijelölése erre a célra.

(3) Amennyiben a központi értéktár az értékpapír-kiegyenlítési rendszert működtető bejegyzett szervezettel megegyező bejegyzett szervezeten keresztül kíván bármilyen banki jellegű kiegészítő szolgáltatást nyújtani, a (2) bekezdésben említett engedély csak az alábbi feltételek teljesülése esetén adható meg:

a) a központi értéktár rendelkezik a 2013/36/EU irányelv 8. cikkében előírt hitelintézeti engedéllyel;

b) a központi értéktár eleget tesz az 59. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében felsorolt prudenciális követelményeknek és a 60. cikkben meghatározott felügyeleti követelményeknek;

▼B

c) az ezen albekezdés a) pontjában említett engedély kizárólag a melléklet C. szakaszában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására és nem bármely más tevékenység végzésére használható;

d) a központi értéktárra olyan többlettőke-követelmény vonatkozik, amely tükrözi többek között az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőinek és a központi értéktári szolgáltatások egyéb felhasználóinak nyújtott, napközbeni hitelekből eredő kockázatokat, beleértve a hitel- és a likviditási kockázatokat;

e) a központi értéktár – legalább havonta az illetékes hatóságnak és évente az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében előírt, a 3. pillérbe tartozó közzététel keretében – az említett rendelet 59. cikke (4) bekezdésének j) pontjával összhangban jelentést tesz a napközbeni likviditási kockázat mértékéről és kezeléséről; valamint

f) a központi értéktár olyan megfelelő helyreállítási tervet nyújtott be az illetékes hatóságnak, amely biztosítja a kritikus működési folyamatainak a folytonosságát, beleértve azokat az eseteket is, amikor a likviditási vagy a hitelkockázat a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásának eredményeként áll elő.

Amennyiben ez a rendelet, az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv egymásnak ellentmondó rendelkezéseket tartalmaz, az első albekezdés a) pontjában említett központi értéktár a prudenciális felügyeletre vonatkozó szigorúbb előírásokat köteles betartani. Az e rendelet 47. és 59. cikkében említett szabályozástechnikai standardokban tisztázni kell az egymásnak ellentmondó rendelkezések eseteit.

(4) Amennyiben a központi értéktár valamely hitelintézetet kíván kijelölni bármely banki jellegű kiegészítő szolgáltatásnak egy olyan különálló bejegyzett szervezeten – amely vagy része a legfelső szinten ugyanazon anyavállalat által irányított vállalkozáscsoportnak, vagy sem – keresztül történő nyújtására, a (2) bekezdésben említett engedély csak az alábbi feltételek teljesülése esetén adható meg:

a) a különálló bejegyzett szervezet rendelkezik a 2013/36/EU irányelv 8. cikkében előírt hitelintézeti engedéllyel;

b) a különálló bejegyzett szervezet eleget tesz az 59. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében meghatározott prudenciális követelményeknek és a 60. cikkben meghatározott felügyeleti követelményeknek;

c) a különálló bejegyzett szervezet saját maga nem nyújt semmilyen, a melléklet A. szakaszában említett alapvető szolgáltatást;

d) az a) pontban említett engedélyt kizárólag a melléklet C. szakaszában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására és nem bármely más tevékenység végzésére használják.

▼B

e) a különálló bejegyzett szervezetre olyan többlettőke-követelmény vonatkozik, amely tükrözi többek között az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevőinek és a központi értéktári szolgáltatások egyéb felhasználóinak nyújtott, napközbeni hitelekből eredő kockázatokat, beleértve a hitel- és a likviditási kockázatokat;

f) a különálló bejegyzett szervezet – legalább havonta az illetékes hatóságnak és évente az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében előírt, a 3. pillérbe tartozó közzététel keretében – az említett rendelet 59. cikke (4) bekezdésének j) pontjával összhangban jelentést tesz a napközbeni likviditási kockázat mértékéről és kezeléséről; valamint

g) a különálló bejegyzett szervezet olyan megfelelő helyreállítási tervet nyújtott be az illetékes hatóságnak, amely biztosítja a kritikus működési folyamatainak a folytonosságát, beleértve azokat az eseteket is, amikor a likviditási és hitelkockázat a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtásának eredményeként áll elő.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó a (2) bekezdés b) pontjában említett olyan hitelintézetekre, amelyek a központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerének egy részére vonatkozóan a pénzeszközfizetések kiegyenlítését vállalják, amennyiben a szóban forgó hitelintézeteknél nyitott számlákon történő, pénzeszközzel való kiegyenlítés egyéves időtartamra számított teljes értéke nem éri el a központi értéktárnál nyilvántartott, pénzeszköz ellenében lebonyolított összes értékpapírügylet teljes értékének az egy százalékát, és évente nem haladja meg a 2,5 milliárd EUR-t.

Az illetékes hatóság köteles évente legalább egyszer ellenőrizni az első albekezdésben meghatározott értékhatár betartását, és megállapításáról jelentést kell küldenie az ESMA-nak. Amennyiben az illetékes hatóság az értékhatár túllépését állapítja meg, elő kell írnia az érintett központi értéktár számára, hogy szerezze be a (4) bekezdés szerinti engedélyt. Az érintett központi értéktárnak hat hónapon belül kell benyújtania az engedélykérelmét.

(6) Az illetékes hatóság előírhatja a központi értéktár számára, hogy egynél több hitelintézetet jelöljön ki, vagy amellett, hogy a szolgáltatásokat az e cikk (2) bekezdése a) pontjával összhangban saját maga nyújtja, egy hitelintézetet is kijelöljön, amennyiben úgy ítéli meg, hogy egyetlen hitelintézet esetében a kockázatok koncentrációjának való kitettség nem kellően mérséklődik az 59. cikk (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A kijelölt hitelintézetek kiegyenlítő félnek minősülnek.

(7) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárnak és a (2) bekezdés b) pontjával összhangban kijelölt hitelintézetnek mindenkor meg kell felelnie az e rendelet szerinti engedélyezéshez szükséges feltételeknek, és késedelem nélkül tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat az engedélyezés feltételeit érintő minden lényegi változásról.

(8) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (3) bekezdés d) pontjában és a (4) bekezdés e) pontjában említett kockázatalapú többlettőke-követelmény meghatározására.

▼B

Az EBH 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼C1

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

55. cikk

A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély megadása és megtagadása

(1) A központi értéktárnak az 54. cikk előírásai szerint a hitelintézet kijelölésére vagy általa bármilyen banki jellegű kiegészítő szolgáltatás nyújtására vonatkozó engedély iránti kérelmet a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához kell benyújtania.

(2) Az engedély iránti kérelemnek minden olyan információt tartalmaznia kell, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen róla, hogy a központi értéktár és adott esetben a kijelölt hitelintézet az engedélyezés időpontjáig az e rendeletben meghatározott követelmények teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést megtette. A kérelemnek működési tervet kell tartalmaznia, amely meghatározza a nyújtani kívánt banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat, adott esetben a központi értéktár és a kijelölt hitelintézetek közötti kapcsolatok rendszerét, valamint azt, hogy a központi értéktár, illetve adott esetben a kijelölt hitelintézet hogyan kívánja teljesíteni az 59. cikk (1), (3) és (4) bekezdésében meghatározott prudenciális követelményeket és az 54. cikkben meghatározott egyéb feltételeket.

(3) Az illetékes hatóságnak a 17. cikk (3) és (8) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmaznia.

(4) Az illetékes hatóságnak, miután a kérelmet hiánytalannak tekintette, az abban foglalt valamennyi információt meg kell küldenie a következő hatóságoknak:

a) az érintett hatóságok;

b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdésének 40. pontjában említett illetékes hatóság;

c) azon tagállamok illetékes hatóságai, amelyekben a központi értéktár interoperábilis kapcsolatot hozott létre egy másik központi értéktárral, kivéve, ha a központi értéktár a 19. cikk (5) bekezdésében említett interoperábilis kapcsolatot hozta létre;

d) azon fogadó tagállam illetékes hatóságai, amelyben a központi értéktár tevékenységei a 24. cikk (4) bekezdése értelmében az értékpapírpiacok működése és a befektetők védelme szempontjából meghatározó jelentőségűek;

e) a központi értéktár azon résztvevőinek felügyeletét ellátó illetékes hatóságok, amelyek azon három tagállamban rendelkeznek székhellyel, amelyek a központi értéktár értékpapír-kiegyenlítési rendszerében összevont formában, egy éves időszakra vonatkozóan a legnagyobb kiegyenlítési értékeket képviselik;

f) az ESMA; és

g) az EBH.

▼B

(5) A (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságoknak a (4) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételétől számított harminc napon belül indokolással ellátott véleményt kell nyilvánítaniuk az engedélyről. Amennyiben valamelyik hatóság az említett határidőn belül nem ad véleményt, azt úgy kell tekinteni, hogy a hatóság véleménye az engedély megadása mellett szól.

Amennyiben a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságok közül legalább egynek elutasító az indokolással ellátott véleménye, az engedélyt megadni szándékozó illetékes hatóságnak harminc napon belül az elutasító véleményre vonatkozó, indokolással ellátott határozatot kell küldenie a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságoknak.

Amennyiben harminc nappal a határozat megküldését követően a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságok valamelyike elutasító véleményt ad, de az illetékes hatóság még mindig meg kívánja adni az engedélyt, akkor az ügyet az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjában foglalt közvetítés céljából bármelyik elutasító véleményt adó illetékes hatóság az ESMA elé utalhatja.

Amennyiben az ügy harminc nappal az ESMA elé utalását követően nem rendeződött, az engedélyt megadni szándékozó illetékes hatóságnak végleges döntést kell hoznia, és döntését írásban részletesen meg kell indokolnia a (4) bekezdés a)–e) pontjában említett hatóságok részére.

Amennyiben az illetékes hatóság el akarja utasítani az engedélykérelmet, akkor az ügyet nem kell az ESMA elé utalni.

Az elutasító véleményben írásban, teljes körűen és részletesen indokolni kell, hogy az e rendeletben vagy egyéb uniós jogszabályokban foglalt rendelkezések miért nem teljesülnek.

(6) Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy az (1) bekezdésben említett illetékes hatóság olyan engedélyt adott ki, amely esetleg nem felel meg az uniós jognak, akkor az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban jár el.

(7) Az ESMA a KBER tagjaival és az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy a központi értéktárnak milyen információt kell szolgáltatnia az illetékes hatóság részére abból a célból, hogy megszerezze a kiegyenlítést kiegészítő banki jellegű szolgáltatások nyújtására szóló engedélyt.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az ESMA a KBER tagjaival és az EBH-val szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az engedélyezést megelőzően a (4) bekezdésben említett hatóságokkal folytatott konzultáció céljából használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

56. cikk

A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások körének kiterjesztése

(1) Amennyiben a központi értéktár ki kívánja terjeszteni azon banki jellegű kiegészítő szolgáltatások körét, amelyek nyújtására hitelintézetet jelöl ki, vagy amelyeket az 54. cikkel összhangban maga nyújt, kiterjesztés iránti kérelmet kell benyújtania a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságához.

(2) A kiterjesztés iránti kérelemre az 55. cikkben megállapított eljárás alkalmazandó.

57. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az V. cím szerinti korrekciós lépések vagy intézkedések sérelme nélkül a központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az alábbi esetek bármelyikében köteles visszavonni az 54. cikkben említett engedélyt:

a) amennyiben a központi értéktár 12 hónapos időtartam alatt nem használta fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy amennyiben a kijelölt hitelintézet az előző hat hónapban nem nyújtott szolgáltatást vagy nem végzett tevékenységet;

b) amennyiben a központi értéktár valótlan nyilatkozatokkal vagy más jogellenes eszközzel szerezte meg az engedélyt;

c) amennyiben a központi értéktár vagy a kijelölt hitelintézet már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az engedélyt megszerezte, és meghatározott időn belül nem hozta meg az illetékes hatóság által kért korrekciós intézkedéseket;

d) amennyiben a központi értéktár vagy a kijelölt hitelintézet súlyosan és rendszeresen megszegte az e rendeletben foglalt követelményeket.

(2) Az illetékes hatóság, amint az (1) bekezdésben szereplő körülmények valamelyikéről tudomást szerez, köteles haladéktalanul konzultálni az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokkal az engedély visszavonásának szükségességéről.

(3) Az ESMA, a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti bármely érintett hatóság és a 60. cikk (1) bekezdésében említett bármely hatóság, illetve az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságok bármikor kérhetik a központi értéktár székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, hogy vizsgálja meg, hogy a központi értéktár és adott esetben a kijelölt hitelintézet továbbra is megfelel-e azoknak a feltételeknek, amelyek mellett az engedélyt megszerezte.

(4) Az engedély visszavonását az illetékes hatóság egy adott szolgáltatásra, tevékenységre vagy pénzügyi eszközre is korlátozhatja.

(5) A központi értéktárnak és a kijelölt hitelintézetnek létre kell hoznia, végre kell hajtania és fenn kell tartania egy olyan megfelelő eljárást, amellyel az engedélynek az (1) bekezdés szerinti visszavonása esetén biztosítható az ügyfelek és részvevők eszközeinek kellő időben történő és rendezett kiegyenlítése és más kiegyenlítő fél részére történő átadása.

▼B

58. cikk

Központi értéktárak nyilvántartása

(1) Az illetékes hatóságok az 54., az 56. és az 57. cikk alapján hozott határozatokról kötelesek az ESMA-t tájékoztatni.

(2) Az ESMA az erre a célra létrehozott honlapján közzéteendő nyilvántartásban a 21. cikk (3) bekezdésével összhangban feltünteti az alábbi adatokat:

a) az 54., az 56. és az 57. cikk alapján hozott határozat tárgyát képező minden egyes központi értéktár neve;

b) az egyes kijelölt hitelintézetek neve;

c) azon banki jellegű kiegészítő szolgáltatások felsorolása, amelyeket a kijelölt hitelintézet vagy az 54. cikk alapján engedéllyel rendelkező központi értéktár a központi értéktár résztvevői számára nyújthat.

(3) Az illetékes hatóságok 2014. december 16-ig kötelesek bejelenteni az ESMA-nak azokat a szervezeteket, amelyek a nemzeti jogi előírásokkal összhangban banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak.

59. cikk

A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező hitelintézetekre vagy központi értéktárakra alkalmazandó prudenciális követelmények

(1) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására az 54. cikk (2) bekezdése b) pontja alapján kijelölt hitelintézet vagy az 54. cikk (2) bekezdése a) pontja alapján engedéllyel rendelkező központi értéktár kizárólag az engedélyében szereplő, a melléklet C. szakaszában felsorolt szolgáltatásokat nyújthatja.

(2) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására az 54. cikk (2) bekezdése b) pontja alapján kijelölt hitelintézetnek vagy az 54. cikk (2) bekezdése a) pontja alapján engedéllyel rendelkező központi értéktárnak meg kell felelnie a hitelintézetekre alkalmazandó bármely jelenleg vagy a jövőben hatályos jogszabálynak.

(3) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására az 54. cikk (2) bekezdése b) pontja alapján kijelölt hitelintézetnek vagy az 54. cikk (2) bekezdése a) pontja alapján engedéllyel rendelkező központi értéktárnak minden értékpapír-kiegyenlítési rendszer tekintetében meg kell felelnie az e szolgáltatásokhoz kapcsolódó hitelkockázatokra vonatkozó alábbi konkrét prudenciális követelményeknek:

a) megbízható keretrendszert kell létrehoznia a kapcsolódó hitelkockázatok kezelésére;

b) meg kell állapítania az ilyen hitelkockázatok forrásait, gyakran és rendszeresen mérnie kell és nyomon kell követnie a kapcsolódó hitelkockázati kitettségeket, és megfelelő kockázatkezelési eszközökkel kontroll alatt kell tartania ezeket a kockázatokat;

c) biztosítékok és más egyenértékű pénzügyi források felhasználásával teljes körű fedezetet kell biztosítania az egyes hitelfelvevő résztvevőkkel szembeni hitelkockázati kitettségekre;

▼B

d) amennyiben biztosítékokat vesz igénybe a hitelkockázatok kezelésére, kizárólag nagymértékben likvid és minimális hitel- és piaci kockázattal járó biztosítékokat fogadhat el; egyedi helyzetekben, megfelelő levonás alkalmazásával más típusú biztosíték is használható;

e) kellően szigorú levonásokat és koncentrációs határértékeket kell megállapítania és alkalmaznia a c) pontban említett hitelkockázati kitettségek fedezetéül szolgáló biztosítékok értékére vonatkozóan, figyelembe véve azon célkitűzést, hogy a biztosíték azonnal és az árra nézve jelentős hátrányos következmények nélkül érvényesíthető legyen;

f) a megfelelő hitelkockázati kitettségeire vonatkozóan határértékeket kell megállapítania;

g) meg kell vizsgálnia és meg kell terveznie a potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettségek kezelésének módját, valamint szabályokat és eljárásokat kell elfogadnia e tervek végrehajtására;

h) kizárólag a nála pénzforgalmi számlával rendelkező résztvevőknek hitelezhet;

i) a napközbeni hitel tekintetében hatékony visszatérítési eljárásokat biztosít, és tényleges visszatartó erőt jelentő bírságok alkalmazásával törekszik az egynapos hitelek visszaszorítására.

(4) A banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására az 54. cikk (2) bekezdése b) pontja alapján kijelölt hitelintézetnek vagy az 54. cikk (2) bekezdése a) pontja alapján engedéllyel rendelkező központi értéktárnak minden értékpapír-kiegyenlítési rendszer tekintetében meg kell felelnie az e szolgáltatásokhoz kapcsolódó likviditási kockázatokra vonatkozó alábbi konkrét prudenciális követelményeknek:

a) megbízható keretrendszerrel és eszközökkel kell rendelkeznie az azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden egyes pénzneméhez kapcsolódó likviditási kockázatok – beleértve a napközbeni likviditási kockázatokat – mérésére, nyomon követésére és kezelésére, amelynek esetében elszámoló ügynökként jár el;

b) folyamatosan és időszerűen – legalább naponta – mérnie kell és figyelemmel kell kísérnie a likviditási igényeit és a birtokában lévő likvid eszközök szintjét; eközben az ezen eszközökre alkalmazandó megfelelő levonások figyelembevételével meg kell határoznia a rendelkezésére álló likvid eszközök értékét;

c) minden érintett pénznemben elegendő likvid forrással kell rendelkeznie a kiegyenlítési szolgáltatások időben történő nyújtásához, a potenciális stresszforgatókönyvek széles skáláját figyelembe véve, amelyek közé tartozik többek között legalább egy olyan résztvevő – beleértve annak anyavállalatát vagy leányvállalatait – fizetésképtelenségéből fakadó likviditási kockázat, amely résztvevővel szembeni kitettségei a legnagyobbak;

d) csökkentenie kell a kapcsolódó likviditási kockázatokat minden egyes pénznemben fennálló, figyelembe vehető likvid források, mint például a kibocsátó központi banknál és más hitelképes pénzügyi intézetnél tartott pénz, hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodás, valamint nagymértékben likvid biztosítékok vagy befektetések révén, amelyek azonnal rendelkezésre állnak és pénzeszközre válthatók, előre megkötött és rendkívül

▼B

megbízható finanszírozási megállapodásokkal együtt, még szélsőséges, de lehetséges piaci feltételek esetén is, és meg kell állapítania, mérnie kell és nyomon kell követnie a likviditási kockázatok kezelésére igénybe vett különböző pénzügyi intézmények jelentette likviditási kockázatot;

e) előre megkötött finanszírozási megállapodások alkalmazása esetén kizárólag hitelképes pénzügyi intézmények vehetők igénybe likviditásnyújtóként; az egyes likviditásnyújtókra – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait is – vonatkozóan megfelelő koncentrációs határértékeket kell megállapítani és alkalmazni;

f) meg kell határoznia, majd rendszeres és szigorú stressztesztekkel vizsgálnia kell, hogy a források elegendőek-e;

g) meg kell vizsgálnia és meg kell terveznie az előre nem látható és potenciálisan nem fedezett likviditási problémák kezelésének módját, valamint szabályokat és eljárásokat kell elfogadnia e tervek végrehajtására;

h) amennyiben lehetséges és megvalósítható, a központi bank számlavezetési szabályainak sérelme nélkül, a központi banknál vezetett számlákkal kell rendelkeznie és hozzá kell férnie más központi banki szolgáltatásokhoz a likviditási kockázatainak jobb kezelése érdekében, továbbá az uniós hitelintézeteknek a megfelelő pénzeszközegyenlegeket a kibocsátó uniós központi banknál vezetett, e célra szolgáló számlákon kell elhelyezniük;

i) előre megkötött és rendkívül megbízható megállapodásokkal kell rendelkeznie annak biztosítására, hogy egy nem teljesítő ügyfél biztosítékát időben érvényesíteni tudja.

j) rendszeresen jelentést kell tennie a 60. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok részére arról, és nyilvánosságra kell hozni azt, hogy milyen módon méri, követi nyomon és kezeli a likviditási kockázatait, beleértve a napközbeni likviditási kockázatokat is.

(5) Az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesebben meghatározza a hitel- és likviditási kockázatok – beleértve a napközbeni kockázatokat is – nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára szolgáló, a (3) és a (4) bekezdés szerinti kereteket és eszközöket. E szabályozástechnikai standardtervezeteknek adott esetben igazodniuk kell a 648/2012/EU rendelet 46. cikkének (3) bekezdésével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokhoz.

Az EBH 2015. június 18-ig benyújtja a Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼B

60. cikk

A kijelölt hitelintézetek és a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak felügyelete

(1) E rendelet 17. és 22. cikkének sérelme nélkül az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságok felelősek a kijelölt hitelintézeteknek és a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására e rendelet alapján engedéllyel rendelkező központi értéktáraknak a hitelintézetként történő engedélyezésére és a hitelintézetként történő felügyeletére az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt feltételeknek megfelelően.

Az e bekezdés első albekezdésében említett illetékes hatóságoknak abból a szempontból is felügyelniük kell a szóban forgó albekezdésben említett kijelölt hitelintézeteket és központi értéktárakat, hogy betartják-e az 59. cikkben említett prudenciális követelményeket.

Az első albekezdésben említett illetékes hatóságok rendszeresen, de évente legalább egyszer értékelik, hogy a kijelölt hitelintézet vagy a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár teljesíti-e az 59. cikkben foglaltakat, és az e bekezdés alapján végzett felülvizsgálata eredményeiről – beleértve a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is – tájékoztatja a központi értéktár illetékes hatóságát, amely pedig tájékoztatja az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokat.

(2) A központi értéktár illetékes hatósága az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően legalább évente felülvizsgálja és értékeli a következőket:

a) az 54. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett esetben azt, hogy a kijelölt hitelintézetek és a központi értéktár közötti valamennyi szükséges megállapodás lehetővé teszi-e az e rendeletben megállapított kötelezettségeik teljesítését;

b) az 54. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett esetekben pedig azt, hogy a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására szóló engedéllyel kapcsolatos intézkedések lehetővé teszik-e a központi értéktár számára az e rendeletben megállapított kötelezettségei teljesítését.

A központi értéktár illetékes hatósága köteles rendszeresen, de legalább évente egyszer tájékoztatni az 55. cikk (4) bekezdésében említett hatóságokat az e bekezdés alapján végzett felülvizsgálata és értékelése eredményeiről, beleértve a korrekciós intézkedéseket és a szankciókat is.

Amennyiben a központi értéktár az 54. cikk értelmében engedéllyel rendelkező hitelintézetet jelöl ki, köteles az általa működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek résztvevőinek védelme érdekében biztosítani, hogy az általa kijelölt hitelintézet az e rendelet alkalmazásában szükséges valamennyi információt a rendelkezésére bocsássa, és e kötelezettség megszegését köteles jelenteni a központi értéktár illetékes hatóságának és az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságoknak.

▼B

(3) A hitelintézetek és a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktárak feletti, az Unión belüli következetes, hatékony és eredményes felügyelet biztosítása érdekében az EBH az ESMA-val és a KBER tagjaival szorosan együttműködve az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat adhat ki, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban.

V. CÍM

SZANKCIÓK

61. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések

(1) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos jogának sérelme nélkül a tagállamok szabályokat állapítanak meg a 63. cikkben említett esetekben az e rendelet rendelkezéseinek megszegéséért felelős személyekre alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb intézkedésekre vonatkozóan, és biztosítják, hogy az illetékes hatóságaik ilyen szankciókat és intézkedéseket alkalmazhassanak, továbbá megteszik az ezek végrehajtásához szükséges intézkedéseket. E közigazgatási szankcióknak és egyéb intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok 2016. szeptember 18-ig határozhatnak úgy, hogy nem állapítanak meg közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat az első albekezdésben foglaltak szerint, ha az első albekezdésben említett jogsértések nemzeti jogukban már büntetőjogi szankciók hatálya alá tartoznak. Ha a tagállamok így döntenek, részletesen tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az adott büntetőjoguk idevágó részeiről.

A tagállamok 2016. szeptember 18-ig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az első albekezdésben említett szabályokról. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül bejelentik a Bizottságnak és az ESMA-nak az e szabályokat érintő későbbi módosításokat is.

(2) Az illetékes hatóságoknak felhatalmazást kell kapniuk arra, hogy közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket alkalmazhassanak a központi értéktárakra, a kijelölt hitelintézetekre, valamint az e rendeletben nem harmonizált területeken meglévő nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételek szerint ezek ügyvezető szerveinek tagjaira és az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző más személyekre vagy bármely egyéb olyan jogi vagy természetes személyre, amely, illetve aki a nemzeti jog alapján a jogsértésért felelősséggel tartozik.

(3) Amikor az illetékes hatóságok a 63. cikkben meghatározott esetekben a szankcionálási hatáskörüket gyakorolják, szorosan együtt kell működniük annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések megvalósítsák az e rendelet által elérni kívánt eredményeket, és amennyiben a közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket a 14. cikkel összhangban határokon átnyúló esetekben alkalmazzák, a párhuzamosságok és átfedések elkerülése érdekében az intézkedéseiket koordinálniuk kell.

(4) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdéssel összhangban úgy döntenek, hogy a 63. cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, biztosítják, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy az illetékes

▼B

hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságszolgáltatási hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértéséért indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy eljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak az egymással való együttműködési kötelezettségük teljesítése érdekében, valamint az ESMA-nak e rendelet céljából.

(5) Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése érdekében is együttműködhetnek más tagállamok illetékes hatóságaival.

(6) A tagállamok évente összesített tájékoztatást küldenek az ESMA-nak az (1) bekezdéssel összhangban kivetett összes szankcióról és egyéb intézkedésről. Az ESMA egy éves jelentésben közzéteszi ezt a tájékoztatást.

Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdéssel összhangban úgy döntenek, hogy a 63. cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, akkor az illetékes hatóságaik évente összesített és anonimizált adatokat küldenek az ESMA-nak az összes lefolytatott bűnügyi nyomozásra és a kivetett büntetőjogi szankciókra vonatkozóan. Az ESMA egy éves jelentésben közzéteszi a kivetett büntetőjogi szankciókra vonatkozó adatokat.

(7) Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nyilvánosságra hozott egy közigazgatási szankciót vagy közigazgatási intézkedést vagy egy büntetőjogi szankciót, erről egyidejűleg az ESMA-t is értesíti.

(8) Az illetékes hatóságok funkcióikat és jogköreiket a nemzeti jogi kereteknek megfelelően gyakorolják:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal együttműködve;

c) saját felelősségük mellett olyan jogalanyokra történő hatáskör-átruházással, amelyekre e rendeletnek megfelelően feladatokat ruháztak át; vagy

d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

62. cikk

Határozatok közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a szankcióval sújtott személynek a határozatról való értesítését követően indokolatlan késedelem nélkül közzétegyék a hivatalos honlapjaikon az e rendelet megsértéséért kivetett közigazgatási szankcióról vagy egyéb intézkedésről szóló határozatukat. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell legalább a jogsértés fajtáját és jellegét, valamint azon természetes vagy jogi személy kilétét, akire vagy amelyre a szankciót kivetették.

Amennyiben a szankció vagy egyéb intézkedés kivetéséről szóló határozat ellen az érintett igazságszolgáltatási vagy más érintett hatóságok előtt jogorvoslattal lehet élni, az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül közzé kell tenniük a hivatalos honlapjukon azt is, hogy a jogorvoslat milyen szakaszban van és mi az eredménye. A szankció vagy intézkedés kivetéséről szóló korábbi határozatot megsemmisítő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

▼B

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyes adatainak a közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását, illetőleg egy folyamatban lévő bűnügyi nyomozást, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az alábbiak valamelyike szerint járjanak el:

a) halasszák el a szankciót vagy egyéb intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek;

b) a szankciót vagy egyéb intézkedést elrendelő határozatot a nemzeti joggal összhangban lévő módon, név megjelölése nélkül tegyék közzé, amennyiben a név nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét;

c) egyáltalán ne tegyék közzé a szankciót vagy egyéb intézkedést megállapító határozatot, amennyiben a fenti a) és b) pontban meghatározott opciók nem tekinthetők elégségesnek annak biztosításához, hogy:

   i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;

   ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

A szankció vagy egyéb intézkedés név nélküli közzétételéről szóló döntés esetében az érintett adatok közzététele ésszerű ideig elhalasztható, amennyiben az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai előreláthatólag meg fognak szűnni.

Az illetékes hatóságok tájékoztatják az ESMA-t az összes kivetett, de az (1) bekezdés harmadik albekezdésének c) pontja alapján közzé nem tett közigazgatási szankcióról, beleértve a kapcsolódó jogorvoslatokat és azok eredményét is. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok tájékoztatást kapjanak a kivetett büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogerős ítéletekről, és azokat benyújtsák az ESMA-nak. Az ESMA kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett szankciókról. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

(2) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk a nyilvánosságra hozatalt követően legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatok csak annyi ideig tarthatók fenn az illetékes hatóság hivatalos honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján szükséges.

63. cikk

Jogsértésért kivetett szankciók

(1) Ezt a cikket a rendelet következő rendelkezéseire kell alkalmazni:

a) a melléklet A., B. és C. szakaszában meghatározott szolgáltatásoknak a 16., a 25. és az 54. cikk megszegésével történő nyújtása;

▼B

b) a 16. és az 54. cikkben előírt engedélyeknek valótlan nyilatkozattal vagy más jogellenes eszközzel történő megszerzése a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és az 57. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerint;

c) a központi értéktárak nem rendelkeznek az előírt tőkével, ezáltal sértik a 47. cikk (1) bekezdését;

d) a központi értéktárak nem tesznek eleget a szervezeti követelményeknek, ezáltal sértik a 26–30. cikket;

e) a központi értéktárak nem tesznek eleget az üzletviteli szabályoknak, ezáltal sértik a 32–35. cikket;

f) a központi értéktárak nem tesznek eleget a központi értéktárak szolgáltatásaira vonatkozó követelményeknek, ezáltal sértik a 37–41. cikket;

g) a központi értéktárak nem tesznek eleget a prudenciális követelményeknek, ezáltal sértik a 43–47. cikket;

h) a központi értéktárak nem tesznek eleget a központi értéktárak közötti kapcsolatokra vonatkozó követelményeknek, ezáltal sértik a 48. cikket;

i) a központi értéktárak jogellenesen megtagadják a különböző típusú hozzáféréseket, ezáltal sértik a 49–53. cikket;

j) a kijelölt hitelintézetek nem tesznek eleget a hitelkockázatokhoz kapcsolódó egyedi prudenciális követelményeknek, ezáltal sértik az 59. cikk (3) bekezdését;

k) a kijelölt hitelintézetek nem tesznek eleget a likviditási kockázatokhoz kapcsolódó egyedi prudenciális követelményeknek, ezáltal sértik az 59. cikk (4) bekezdését.

(2) Az illetékes hatóságok felügyeleti hatásköreinek sérelme nélkül, legalább az e cikkben említett jogsértések esetére az illetékes hatóságoknak a nemzeti joggal összhangban legalább az alábbi közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések alkalmazását lehetővé tévő jogkörrel kell rendelkezniük:

a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a jogsértésért felelős személyt és a jogsértés természetét a 62. cikkel összhangban;

b) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

c) a 16. vagy az 54. cikk alapján kiadott engedélyek visszavonása a 20. vagy az 57. cikknek megfelelően;

d) az intézmény ügyvezető szerve azon tagjának vagy bármely más azon természetes személynek, akit felelősnek tartanak, az ideiglenes, illetve ismétlődő súlyos jogsértések esetén végleges eltiltása az intézménybeli vezetői funkciók betöltésétől;

e) a jogsértésből származó nyereség összegének – amennyiben az meghatározható – legalább a kétszeresét kitevő maximálisan kiszabható közigazgatási pénzbírság;

f) természetes személy esetében maximálisan kiszabható legalább 5 millió EUR összegű közigazgatási pénzbírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben az ezen rendelet elfogadásának napján az említett összegnek megfelelő érték;

▼B

g) jogi személy esetében legalább 20 millió EUR maximális összegű vagy a jogi személy – az ügyvezető szerve által jóváhagyott legutolsó rendelkezésre álló beszámolója szerinti – teljes éves árbevételének 10 %-áig terjedő közigazgatási pénzbírság; amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli irányelvek szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említetteken túl további szankcionálási jogkörökkel is rendelkezhetnek, és az említett bekezdésben szereplőnél magasabb szintű közigazgatási pénzbírságot is előírhatnak.

64. cikk

A szankciók hatékony alkalmazása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden releváns körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;

c) a jogsértésért felelős személy pénzügyi ereje, például a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezve;

d) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik feleknek a jogsértés által okozott vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;

e) a jogsértésért felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, annak sérelme nélkül, hogy biztosítsák az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszerzését;

f) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések.

65. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy e rendelet potenciális vagy tényleges megsértései bejelentésre kerüljenek az illetékes hatóságok részére.

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

▼B

a) a potenciális vagy tényleges jogsértésekről szóló jelentések átvételére, kivizsgálására és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, beleértve a jelentések biztonságos kommunikációs csatornáinak a létrehozását;

b) az intézményen belüli potenciális vagy tényleges jogsértést jelentő intézményi alkalmazottak megfelelő védelme legalább a megtorlással, a diszkriminációval vagy másfajta tisztességtelen bánásmóddal szemben;

c) a személyes adatok védelme a potenciális vagy tényleges jogsértést bejelentő személy, valamint a jogsértésért feltehetően felelős természetes személy vonatkozásában, a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelően;

d) az eljárás teljes időtartama alatt mind a jogsértést bejelentő személy, mind az annak elkövetéséért feltehetően felelős természetes személy személyazonosságának a védelme, kivéve, ha a nemzeti jog a további vizsgálat vagy a bejelentés nyomán indított közigazgatási vagy bírósági eljárás keretében előírja e személyek kilétének a felfedését.

(3) A tagállamok megkövetelik az intézményektől, hogy rendelkezzenek olyan megfelelő eljárásokkal, amelyekkel az alkalmazottaik egy meghatározott, független és önálló csatornán keresztül belsőleg jelenthetik a potenciális vagy tényleges jogsértéseket.

Ilyen csatornát szolgáltathatnak a szociális partnerek által kialakított eljárások is. Ebben az esetben a (2) bekezdés b), c) és d) pontjában említettel azonos védelem alkalmazandó.

66. cikk

Jogorvoslathoz való jog

A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet alapján hozott határozatokat és intézkedéseket kellően megindokolják, és azok ellen bíróság előtt jogorvoslattal lehessen élni. A bíróság előtti jogorvoslati jognak azokra az esetekre is vonatkoznia kell, amelyekben valamely engedélykérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem született határozat annak ellenére, hogy a kérelem a hatályos rendelkezéseknek megfelelően minden szükséges információt tartalmazott.

VI. CÍM

FELHATALMAZÁS, VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖR, ÁTMENETI, MÓDOSÍTÓ ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

67. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (14) bekezdésében és a 24. cikk (7) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2014. szeptember 17-től kezdődő hatállyal.

▼B

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (14) bekezdésében és a 24. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2. cikk (2) bekezdésének, a 7. cikk (14) bekezdésének és a 24. cikk (7) bekezdésének értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

68. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK bizottsági határozattal [1]) létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

69. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az illetékes hatóságok 2014. december 16-ig kötelesek tájékoztatni az ESMA-t valamennyi központi értéktárként működő intézményről.

(2) A központi értéktárak a 17., a 26., a 45., a 47., a 48. és adott esetben az 55. és az 59. cikk alapján elfogadott összes szabályozástechnikai standard hatálybalépését követő hat hónapon belül kötelesek az e rendelet céljára szükséges valamennyi engedélyért folyamodni, és az érintett központi értéktárak közötti kapcsolatokat bejelenteni.

(3) A harmadik országbeli központi értéktárnak legkésőbb hat hónappal azt követően, hogy a 12., a 17., a 25., a 26., a 45., a 47., a 48. és adott esetben az 55. és az 59. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai standardok, és a 25. cikk (9) bekezdésében említett végrehajtási határozat közül az utolsó is hatályba lépett, a 25. cikk alapján az ESMA elismerését kell kérelmeznie ott, ahol a szolgáltatásnyújtást tervezi.

([1]) A Bizottság 2001. június 6-i 2001/528/EK határozata az európai értékpapír-bizottság létrehozásáról (HL L 191., 2001.7.13., 45. o.).

▼B

(4) Amíg meg nem születik az e rendelet szerinti határozat a központi értéktárak, illetve tevékenységeik engedélyezéséről, illetve elismeréséről, beleértve a központi értéktárak közötti kapcsolatokat is, továbbra is a központi értéktárak engedélyezésére és elismerésére vonatkozó nemzeti szabályok alkalmazandók.

(5) Az 1. cikk (4) bekezdésében említett szervezetek által működtetett központi értéktáraknak legkésőbb a (2) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésétől számított egy éven belül meg kell felelniük az e rendeletben foglalt követelményeknek.

70. cikk

A 98/26/EK irányelv módosításai

A 98/26/EK irányelv az alábbiak szerint módosul:

1. A 2. cikk a) pontja első albekezdése harmadik francia bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„— amelyet az alkalmazandó jog szerinti tagállam rendszernek minősít anélkül, hogy ez a belföldi jog általánosnál megszorítóbb alkalmazási feltételeit gyengítené és erről – miután a rendszer kielégítő voltáról megbizonyosodott – értesítette az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot.”

2. A 11. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) 2015. március 18-ig a tagállamok elfogadják és közzéteszik azokat az intézkedéseket, amelyek a 2. cikk a) pontja első albekezdésének harmadik francia bekezdésében foglaltak betartásához szükségesek, és tájékoztatják azokról a Bizottságot.”.

71. cikk

A 2014/65/EU irányelv módosításai

A 2014/65/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk 1. pontja o) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„o) központi értéktárak, kivéve a 909/2014/EU (*) európai parlamenti és tanácsi rendelet 73. cikkében előírtakat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 23-i 909/2014/EU rendelete az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról. (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.)”.

2. A 4. cikk (1) bekezdésében a következő pont kerül beillesztésre:

„64. *»központi értéktár«:* a 909/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdése 1. pontjában meghatározott központi értéktár:”

3. Az I. melléklet B szakasza (1) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

▼B

„(1) Pénzügyi eszközök megőrzése és nyilvántartása az ügyfelek számlájára, beleértve a letéti őrzést és kapcsolódó szolgáltatásokat, mint pl. készpénz, illetve biztosíték kezelése, kivéve a felső szintű értékpapírszámláknak a 909/2014/EU rendelet melléklete A. szakaszának 2. pontjában említett nyitását és vezetését (»központi számlavezetési szolgáltatás«).”.

72. cikk

A 236/2012/EU rendelet módosítása

A 236/2012/EU rendelet 15. cikkét el kell hagyni.

73. cikk

A 2014/65/EU irányelv és a 600/2014/EU rendelet alkalmazása

Az e rendelet 16. cikkével összhangban engedélyezett központi értéktáraknak nincs szükségük a 2014/65/EU irányelv alapján megkért engedélyre az e rendelet mellékletének A. és B. szakaszában kifejezetten felsorolt szolgáltatások nyújtásához.

Amennyiben az e rendelet 16. cikkével összhangban engedélyezett központi értéktár egy vagy több befektetési szolgáltatást nyújt, illetve egy vagy több befektetési tevékenységet végez az e rendelet mellékletének A. és B. szakaszában kifejezetten felsorolt szolgáltatások nyújtása mellett, akkor a 2014/65/EU irányelvet az 5–8. cikk, a 9. cikk (1), (2), (4) és (6) bekezdése, valamint a 10–13. cikk kivételével, továbbá a 600/2014/EU rendeletet alkalmazni kell.

74. cikk

Jelentések

(1) Az ESMA az EBH-val, valamint az illetékes hatóságokkal és a felelős hatóságokkal együttműködve évente a trendeket, a potenciális kockázatokat és a gyenge pontokat értékelő jelentést nyújt be a Bizottságnak, és – amennyiben szükséges – az e rendeletben szabályozott szolgáltatások piacát érintő megelőző vagy korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat tesz. A jelentésekben legalább a következőket kell értékelni:

a) a belföldi és határokon átnyúló műveleteket érintő kiegyenlítés hatékonyságának értékelése minden egyes tagállam esetében a meghiúsult kiegyenlítések száma és nagyságrendje, a 7. cikk (2) bekezdésében említett szankciók összege, a 7. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti kényszerbeszerzési ügyletek száma és nagyságrendje, valamint egyéb releváns kritériumok alapján;

b) a meghiúsult kiegyenlítések esetén alkalmazandó szankciók megfelelősége, kitérve különösen arra, hogy szükség van-e nagyobb fokú rugalmasságra a 7. cikk (4) bekezdésében említett illikvid pénzügyi eszközökkel kapcsolatos meghiúsult kiegyenlítések esetén alkalmazandó szankciók tekintetében.

▼B

c) a központi értéktárak által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszereken kívül lezajlott kiegyenlítéseket felmérő, az ügyletek 9. cikk szerint kapott tájékoztatásra épülő számán és nagyságrendjén, valamint egyéb releváns kritériumokon alapuló, értékelés;

d) az e rendeletben szabályozott, határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás értékelése, a központi értéktárak közötti kapcsolatok száma és típusa, a központi értéktárak által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerek külföldi résztvevőinek száma, az ilyen résztvevőket érintő ügyletek száma és nagyságrendje, az értékpapírjaikat a 49. cikknek megfelelően központi értéktárban nyilvántartó külföldi kibocsátók száma és egyéb releváns kritériumok alapján;

e) a 49., az 52. és az 53. cikkben említett hozzáférés iránti kérelmek kezelése annak megállapítása érdekében, hogy a központi értéktárak, a központi szerződő felek és a kereskedési helyszínek milyen okokból utasítják el a hozzáférés iránti kérelmeket, mutatkoznak-e tendenciák az elutasításokban, a feltárt kockázatok milyen módon csökkenthetők a hozzáférés lehetővé tétele céljából, továbbá léteznek-e más jelentős akadályok a kereskedés utáni pénzügyi szolgáltatások terén folyó versenyben.

f) a 23. cikk (3)–(7) bekezdésében és a 25. cikk (4)–(10) bekezdésében említett eljárásoknak megfelelően benyújtott kérelmek kezelése;

g) adott esetben a határokon átnyúló felügyeletre vonatkozó, a 24. cikk (6) bekezdése szerinti partneri felülvizsgálati eljárás megállapításai, valamint hogy az ilyen felülvizsgálatok gyakorisága csökkenthető-e a jövőben, kitérve arra, hogy a megállapítások alapján indokolt volna-e áttérni a formálisabb felügyeleti kollégiumokra;

h) a polgári jogi felelősségre vonatkozó tagállami szabályok alkalmazása a központi értéktáraknak felróható veszteségekre;

i) azon eljárások és feltételek, amelyek alapján a központi értéktárak engedélyt kaptak arra, hogy valamely hitelintézetet vagy saját magukat jelöljék ki banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására az 54. és az 55. cikknek megfelelően, ezen belül annak értékelése, hogy az ilyen rendelkezés milyen hatást gyakorolhat az Unióban a pénzügyi stabilitásra, valamint a kiegyenlítési és a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások terén folyó versenyre;

j) a résztvevők és ügyfeleik értékpapírjainak védelmére vonatkozó, a 38. cikkben említett szabályok alkalmazása, különös tekintettel a 38. cikk (5) bekezdésében foglaltakra;

k) a szankciók alkalmazása, kitérve különösen arra, hogy szükség van-e az e rendeletben megállapított követelmények megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciók további harmonizálására.

(2) Az (1) bekezdésben említett, adott naptári évre vonatkozó jelentéseket a következő naptári év április 30-ig kell benyújtani a Bizottságnak.

▼B

75. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2019. szeptember 18-ig felülvizsgálja ezt a rendeletet, és általános jelentést készít róla. E jelentésben értékelni kell különösen a 74. cikk (1) bekezdésének a)–k) pontjában említetteket, az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatások terén folyó verseny előtti olyan jelentős akadályok fennállását, amelyekre nem fordítottak kellő figyelmet, valamint hogy szükség lehet-e olyan további intézkedésekre, amelyek csökkentik az adófizetőkre háruló következményeket a központi értéktárak csődje esetén. A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

76. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) A 3. cikk (1) bekezdése 2023. január 1-jétől alkalmazandó az említett időpontot követően kibocsátott átruházható értékpapírokra, 2025. január 1-jétől pedig minden átruházható értékpapírra.

(3) Az 5. cikk (2) bekezdése 2015. január 1-jétől alkalmazandó.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, olyan kereskedési helyszín esetében, amely a 30. cikk (5) bekezdésében említett központi értéktárhoz hozzáférést kapott, az 5. cikk (2) bekezdése legalább hat hónappal az azt megelőző időponttól alkalmazandó, hogy az érintett központi értéktár az adott közszervezethez kiszervezi a tevékenységét, de minden esetben 2016. január 1-jétől.

(4) A 6. cikk (1)–(4) bekezdésében említett, kiegyenlítési fegyelmet szolgáló intézkedések a Bizottság által a 6. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépése napjától alkalmazandók.

(5) A 7. cikk (1)–(13) bekezdésében említett, kiegyenlítési fegyelmet szolgáló intézkedések, valamint a 72. cikkben meghatározott módosítás a Bizottság által a 7. cikk (15) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépése napjától alkalmazandók.

A 2014/65/EU irányelv 33. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő multilaterális kereskedési rendszer e rendelet 7. cikke (3) bekezdése második albekezdésének hatálya alá tartozik a következő időpontokig:

a) a 2014/65/EU irányelv 33. cikke szerinti bejegyzés iránti kérelmének végleges elbírálásáig; vagy

b) amennyiben a multilaterális kereskedési rendszer nem nyújtott be bejegyzés iránti kérelmet a 2014/65/EU irányelv 33. cikke szerint, akkor ►**M1** 2018. június 13-ig ◄.

(6) A 9. cikk (1) bekezdésében említett beszámolási intézkedések a Bizottság által a 9. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus hatálybalépése napjától alkalmazandók.

▼B

(7) Az e rendeletben található, a 2014/65/EU irányelvre és a 600/2014/EU rendeletre utaló hivatkozásokat ►M1 2018. január 3. ◄ előtt a 2004/39/EK irányelvre utaló hivatkozásoknak kell tekinteni a 2014/65/EU irányelv IV. mellékletében található megfelelési táblázattal összhangban, amennyiben ez a megfelelési táblázat tartalmaz a 2004/39/EK irányelvre utaló rendelkezéseket.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

MELLÉKLET

SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE

A. SZAKASZ

A központi értéktárak alapvető szolgáltatásai

1. Értékpapírok kezdeti bevezetése a könyvelési rendszerbe („hitelesítési szolgáltatás”);

2. felső szintű értékpapírszámlák nyitása és vezetése („központi számlavezetési szolgáltatás”);

3. értékpapír-kiegyenlítési rendszer működtetése („kiegyenlítési szolgáltatás”).

B. SZAKASZ

A központi értéktárak nem banki jellegű kiegészítő szolgáltatásai, amelyek nem járnak hitel- vagy likviditási kockázattal

A központi értéktárak által nyújtott olyan szolgáltatások, amelyek javítják az értékpapírpiacok biztonságát, hatékonyságát és átláthatóságát, többek között, de nem kizárólagosan az alábbiak:

1. A kiegyenlítési szolgáltatáshoz kapcsolódó szolgáltatások, úgymint:

   a) értékpapír-kölcsönzési rendszer szervezése az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevői között ügynökként eljárva;

   b) biztosítékkezelési szolgáltatások nyújtása az értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevői között ügynökként eljárva;

   c) a kiegyenlítés adatainak előzetes egyeztetése a résztvevőkkel, megbízáskezelés, ügylet visszaigazolása, ügyletellenőrzés.

2. A hitelesítési és központi számlavezetési szolgáltatásokhoz kapcsolódó szolgáltatások, úgymint:

   a) a részvényesi nyilvántartásokkal kapcsolatos szolgáltatások;

   b) vállalati események feldolgozása, ideértve az adóügyi, általános ülésekkel kapcsolatos és tájékoztatási szolgáltatásokat;

   c) új kibocsátásokkal kapcsolatos szolgáltatások, ideértve az ISIN-kódok és hasonló kódok kiosztását és kezelését;

   d) megbízáskezelés és -feldolgozás, díjbeszedés és -feldolgozás és az ezekhez kapcsolódó jelentéstétel.

3. A központi értéktárak közötti kapcsolatok létrehozása, értékpapírszámlák nyitása, fenntartása és vezetése a kiegyenlítési szolgáltatáshoz kapcsolódóan, biztosítékkezelés és egyéb kiegészítő szolgáltatások

4. Bármely egyéb szolgáltatás, úgymint:

   a) általános biztosítékkezelési szolgáltatások nyújtása ügynökként;

   b) rendszeres jelentéstétel;

   c) tájékoztatás, adatok és statisztikák biztosítása piackutatási/statisztikai irodák számára vagy más kormányzati vagy kormányközi szervezeteknek;

   d) informatikai szolgáltatások nyújtása.

▼B

C. SZAKASZ

Banki jellegű kiegészítő szolgáltatások

Az A. és B. szakaszban felsorolt alapvető vagy kiegészítő szolgáltatásokhoz közvetlenül kapcsolódó banki jellegű szolgáltatások, úgymint:

a) pénzforgalmi számlák biztosítása értékpapír-kiegyenlítési rendszer résztvevői és értékpapírszámla-tulajdonosok számára és tőlük betétek elfogadása a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 1. pontja szerint;

b) pénzeszköz-hitel biztosítása legkésőbb a következő üzleti napon történő visszafizetésre, pénzeszköz-hitel nyújtása a vállalati eseményekhez kapcsolódó előfinanszírozás nyújtására és értékpapír-kölcsönzés az értékpapírszámlák tulajdonosai számára a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2. pontja szerint;

c) pénzeszköz- és devizaügyletek feldolgozását magában foglaló pénzforgalmi szolgáltatások a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 4. pontja szerint;

d) az értékpapír-kölcsönzéssel és -kölcsönvétellel összefüggő garanciák és kötelezettségvállalások a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 6. pontja szerint;

e) a résztvevők hosszú pozíciót képviselő egyenlegének kezeléséhez kapcsolódó, devizát és átruházható értékpapírokat érintő pénztárműveletek a 2013/36/EU irányelv I. melléklete 7. pontjának b) és e) alpontja szerint.